

DEN HELIGE ANDES DOP

 Förvisso mycket glad att få se så många ute ikväll, sedan jag höll er kvar till midnatt igår kväll. Jag trodde inte att ni alla skulle vara ute i dag, men det ser ut som om ni kommer att komma ut till söndagsskolan, och det är mycket bra.

² Nu studerar vi och försöker att bara ta oss tid med den här läran i församlingen. Och jag lär bara ut Den. Och nu kan det ju finnas några främlingar tillsammans med oss, som jag inte känner. Jag är inte här i tabernaklet tillräckligt mycket för att veta, vilka som är församlingens medlemmar. Men jag hade tillkännagett, att det här bara skulle vara för församlingens medlemmar. Därför att där ute har folk så många olika läror osv. Och, ja, de tror på de där sakerna. De har fått lära sig att tro på dem. Och — och — och då man så kommer in i en annan församling, kanske, som lär något tvärt emot, ja, då tänker de: "Säg, jag håller inte med om Det Där." Förstår ni? Nåväl, vi menar inte att vara ohövlige eller att såra någon, det är inte orsaken till, att vi gör det här. Tro nu vad du än vill! Men vi är . . . Jag placerar det här och måste göra det riktigt starkt, för vi måste slå fast det. Det här är, vad tabernaklet står för, ser ni, precis vad vi står för här. Och på det viset skulle vi inte vilja, att ni ska känna er förolämpade och tro, att vi försöker såra er i er tro, eller något liknande. Det är inte alls så. Och detta är ett . . .

³ Vi går igenom det här ungefär vartannat eller vart tredje år här, och vad vi står för, bara läran, vad vi står för och varför vi gör det. Vad, varför vi tror Det Här. Och om det finns främlingar här som inte är med i församlingen, så är vi förvisso glada att ha dig med i den här diskussionen i förmiddag och ikväll också.

⁴ Och sedan, på onsdag, kommer det att börja en vanlig kampanj i mötet, jag menar här i tabernaklet. Och jag har varit borta ett tag för att vila litet. Jag blev riktigt, riktigt trött och måste fara bort och vila ett tag. Och jag kom just tillbaka, känner mig bra, jag känner mig fantastiskt bra. Och så kommer jag att fara igen, så snart det här är över, och kommer inte att komma tillbaka mer förrän i januari. Jag ska inte ha några mötesserier, jag ska bara fara bort och fortsätta vilan, som jag hade.

⁵ Men då vi kom in, fann vi församlingen vara liksom litet upprörd här och där, och en del av medlemmarna hade börjat bli liksom litet ljumma, dra sig undan, hade små fientligheter mot varandra osv., så där. Jag gick omkring från den ene till den andre, tills vi fick allt det här tillrättalagt nu. Det är all right. Förstår ni?

⁶ Och det är inget fel. Det var inget fel på någon av medlemmarna. De är allesammans bra män och kvinnor. Om de

bara kunde inse, att det där är djävulen, som kommer emellan människorna. Det är exakt riktigt. Det är inte människorna. Om man kan låta en broder se det, då kommer han inte att hysa fientlighet mot den andre. Han har . . . Han kommer att — han kommer att känna medkänsla. Han kommer att känna sig liksom: ”Tja, det där är . . . Jag tycker synd om min broder.” Ser ni, om han verkligen gjorde fel, så var det inte brodern. Det var djävulen som gjorde det där.

7 Man säger: ”Jo, men den här mannen gjorde en *viss, bestämd* sak.” Din broder gjorde inte det där, din syster gjorde inte det där, det var djävulen, som kom in i dem, som gjorde det. Så lägg inte skulden på brodern, systemen, lägg skulden på djävulen! Det var han, som rådde för det.

8 Och så nu i dessa församlingens läror, nu kan de vara mycket underliga för dig. De kan vara så, att du inte alls skulle hålla med om dem. Men vi bara . . . Det där är, vad vi tror. Vi tror det, för att det står i Bibeln, och vi lär ut det på det sättet.

9 I går kväll, nu, var vårt ämne: *Varför är vi inte ett samfund?* Nu är vi en organisation, eftersom vi är en församling, men vi är inte något samfund. Och då angav jag skälen till, varför vi inte är något samfund.

10 Då vi nu inleder diskussionen i förmiddag, innan vi gör det, så låt oss be!

11 Käre Gud, det är in i din heliga Närvaro, som vi återigen kommer för att be om reningen av våra egna sinnen, våra själar, så att vi kan presentera oss för dig som ett instrument, i vilket du ska kunna verka i och genom det, till din egen ära. Och, Fader, rena mina tankar, mitt sinne och mitt tal, så att det inte blir jag, som utför talandet, utan Den Helige Ande kan smörja läpparna av lera, så att de kan frambringa de Sanningar, som Gud Allsmäktig ville, att Hans Församling ska få veta.

12 Och vi skulle vilja be dig, då, Herre, om du gör det, att du skulle flytta undan varenda irritationsdemon, och varenda fiendskapens och illviljans demon bort ifrån människorna, så att de kan höra Den Helige Ande tala, så att Gud må få ära genom vår sammankomst i förmiddag. Och om det finns en enda sak i våra hjärtan, som inte är precis exakt i skick, så att du skulle kunna tala till oss, å Gud, kasta bort det ifrån oss, så långt som Öster är ifrån Väster! För vi skulle bara vilja veta, vad Guds vilja är, att vi ska göra. Så led oss med din Helige Ande i den här kommande diskussionen om Församlingen och Dess Lära, och vad Den bör stå för, och varför Den bör stå för detta! För vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

13 I går kväll, nu, gav vi tanken om, varför vi inte var ett organiserat samfund. Och vi . . . Bara litet bakgrund till det här. Det är för att vi finner, att i ett samfund skapas det en barriär.

14 Nu har vi många saker att diskutera. Och vi diskuterade det, varför vi inte accepterade kvinnliga predikanter i församlingen, i går kväll.

Och i förmiddag vill vi, om möjligt, ta upp ämnet: *Den Helige Andes dop*, och varför vi tror på Den Helige Andes dop, och hur Den Helige Andes dop kommer, och vad Det gör, och hur Det får en att uppföra sig efteråt.

15 Och så ikväll, om Herren vill, vill jag tala över ämnet: "Ormens säd, om detta i den här tiden." Nu tror folk inte på ormens säd, men det finns i Skriften. Förstår ni? Oavsett, nu . . .

16 Det här nu, om jag gör det här riktigt starkt, så menar jag det inte åt er — åt er, kära människor. Det enda jag försöker göra, är att slå fast det, och vi kommer att göra det omilt, ser ni. Så man måste tala liksom . . . Om man säger: "Johnny, gå och sätt dig!", så lyssnar han kanske inte till det. Men om man säger: "Johnny, sitt ner!", kommer Johnny att bry sig mera om det. Så nu ska vi ropa: "Johnny, sitt ner!" i förmiddag. Förstår ni? All right. Jag vill säga det så, att ni förstår, vad vi menar. Förstår ni?

17 Och om vi säger någonting, som är emot dina tankar och din tro, så är vi inte alls . . . Kom ihåg, att i den här församlingen, som är samfundsobunden, tror vi, att baptisten, metodisten, presbyterianen, lutheranen, katoliken, protestanten, juden, vad han än är, så länge han är en broder, är han vår broder, det är alltsammans, vilket samfund han än tillhör. Gud kommer aldrig att hålla det emot honom, att vara med i ett samfund.

18 Men orsaken till att samfund finns. Här är nu det, som startar samfund. Gud uppenbarar någonting litet för någon, och de kommer att komma och skapa ett samfund omkring den där tron, som de har, och sedan kan Gud inte komma längre.

19 Hur skulle metodisten någonsin kunna ta emot någonting mer än nådens andra verk? De skapade sitt samfund under det där. Hur skulle baptisterna någonsin kunna tro på någonting mer, än vad de . . . "Den rättfärdige . . ." Eller lutheranerna, rättare sagt: "Den rättfärdige ska leva av tro." Det var det, de skapade sitt samfund omkring. Hur kan baptisterna gå något längre, än de gör? "Å, då man kommer till tro, får man Den Helige Ande. Och sänks ner i vatten, och det avgör saken." Varför? Det där är det, som de skapade sitt samfund omkring. Förstår ni? Varför är det så, att pingstvännerna tror, att: "Då man talar i tungor, har man Den Helige Ande, och det avgör saken."? Därför att de har skapat sitt samfund omkring detta. Broder, de där sakerna må vara all right varenda en, men Gud är inte bunden till något som helst litet samfund. Han bara breder ut Sig över hela saken, det är alltsammans. Och — och vi — vi tror på det.

20 Och det är orsaken till, att vi aldrig blir något samfund. Herren har gett oss tillfälle att ansluta den här lilla församlingen till många olika samfund, men vi gör det inte. För vi vill förbli

precis så här, så att den kan vara under Jesu Kristi styre och chefskap, Det är riktigt. Vad Han än uppenbarar för oss, och vi ser, att det är Sanningen, och det stämmer med Hans Ord, hela vägen fram och tillbaka genom Bibeln, att det är Sanningen, och Anden håller med om det, då har vi inga samfundsbarriärer, som hindrar oss från att ta emot Det Där. Vi går raka vägen in i Det och fortsätter framåt.

²¹ Och då samfundet säger så där, liksom Church of Christ, de är under ett samfund, det så kallade Church of Christ, att: Underverkens tid är förbi, och alla de där liknande sakerna." Å, var skulle man någonsin kunna finna det där i Skriften? Men de kunde inte göra någonting annat åt det. De har ju skapat sitt samfund omkring det där, ser ni, så det är ingenting, man kan göra åt det.

Men vi vill vara fria, så att vi bara kan röra oss liksom Anden rör oss, till djupare djup och högre höjder, och bara fortsätta vidare och vidare och vidare och vidare och vidare och vidare, vart som helst.

²² Men nu kommer vi inte att ta emot någon fanatism. Vi drar en gräns just där. Om någon får någonting litet, som Herren har uppenbarat för honom, och det inte stämmer med den här Bibeln, hela vägen genom Bibeln från 1 Mosebok till Uppenbarelsesboken, blir en lära, då kommer vi inte att ta emot det. Förstår ni? Det måste komma från Bibeln. Och det kan inte bara bli genom någons uppenbarelse. Om uppenbarelsen är rätt enligt Ordet, all right.

²³ En man kom till mig för någon tid sedan, och han sa: "Jag kom just till Förenta Staterna, broder Branham." Han sa: "Nu blev jag bekant med en kristen syster, och", sa han, "den här kristna system var en av de älskligaste kvinnorna. Men", sa han, "de kom att få reda på, att hon hade tre eller fyra äkta män. Och", sa han, "det där — det där, just då jag hade lärt känna henne, sedan jag hade varit här i tre månader, blev hon av med den där och gifte sig med en annan en." Och han sa: "Hon hade Den Helige Ande, talade i tungor hela tiden, jämnt och samt, och", sa han, "gav profetior och uppenbarelse." Han sa: "Hon var en verkligt Ande-fylld kvinna. Och hon var kvinnlig predikant." Och han sa: "Jag gick och jag frågade Herren: 'Hur kunde det vara med *någonting sådant*? Varför är det så, att den här kvinnan kunde göra så här?'" Och han sa: "Jag fick en dröm om min hustru. Och min hustru hade en affär med en annan man, som var omoralisk. Och så", sa han, "kom hon och böjde knä vid mina fötter och sa: 'Vill du förlåta mig, för det jag gjorde?'" Han sa: "'Visst förlåter jag dig.' Och hon sa: 'Varför förlåter du mig så fritt?' Han sa: 'För att jag älskar dig.'" Och han sa: "Herren svarade i drömmen och sa till mig, att: 'Det är orsaken till, att jag förlåter henne, det är för att jag älskar henne.'"

²⁴ Jag sa: ”Sir, din dröm var mycket ljuvlig. Den var mycket trevlig, men Herren gav dig aldrig den där drömmen. Den stämmer inte med Hans Ord.” Det är riktigt. Den går inte ihop med Hans Ord. Hur verklig den än ser ut att vara, så måste den komma från Ordet.

²⁵ I Gamla Testamentet hade de tre sätt att känna igen ett budskap. Först var det naturligtvis lagen, därefter var det genom en profet, därefter är det genom en drömmare. Nu var lagen skrivna saker, som förvarades i arken, och det var budorden och lagarna om budorden. Och så kunde en profet profetera, eller en drömmare kunde drömma en dröm. Och Gud verkar på båda sätten, med profeter och med drömmar. ”Om det finns en ibland er, som är andlig, eller en profet, ska jag, Herren, ge mig tillkänna för honom i – i – i – i drömmar, och ska uppenbara mig för honom i syner. Och om det, som han säger, kommer att ske, så hör på honom, för jag är med honom. Om det inte gör det, så hör inte på honom!”

²⁶ Då de nu tog en profeterare, profet eller en drömmare, och (de) han fick en dröm eller en profetia, och de ville ta reda på, om det där var sanningen eller inte, tog de honom med sig till det, som kallades för Urim Tummim.

²⁷ Nu förstår jag, att det där kanske är ett litet svårt ord för en del – en del av er. Men vad det var, var faktiskt . . . Aron, som var överstepräst över Israels tolv stammar, han hade sex stenar på varje sida av en bröstsköld. Och varje sten var stammens födelsesten, liksom Juda stam, Gads stam, Rubens stam, Benjamins stam. Var och en hade en födelsesten. Och så, då den där födelsestenen . . . Den skulle hänga på en av plåtarna i kyrkan, rättare sagt pelaren. Och så, förde de då den här profeten, som hade en profetia, så att han sa, att Herren skulle komma att göra en viss sak, och de förde honom hit fram, och han sa sin profetia, eller han berättade sin dröm. Om nu Gud var i den där drömmen eller i den där profetian, började de där ljusen att blanda sig och skapade liksom en regnbåges färger, som återkastade ett det Övernaturligas svar. Förstår ni? Det där är riktigt. Då varena sten där inne var enig, blandade varena sten i sin del, och återkastade Guds svar: ”Den där mannen är en profet. Han säger sanningen.” Eller ”Den där drömmen sändes av mig.” Men om den bara förblev i vila och inte rörde sig, bryr jag mig inte om, hur verklig den såg ut, den var fel. De tog inte emot den.

²⁸ Vilken vacker illustration i dag! Nu har Gamla Testamentets Urim Tummim uttrangerats, för att prästadömet förändrades. Nu är Urim Tummim Guds Ord, Bibeln. Jajamensan. Här inne säger Bibeln: ”Låt varena människas ord vara lögn och mina vara sanna!” Och hur verklig den än ser ut, då en människa talar om den, eller hur verklig hennes dröm är, eller hennes uppenbarelse är, om inte varena Bok i Bibeln, hela Bibeln, återkastar ljuset

på Den, att Den är Sanningen, så lämna den ensam, lämna den ensam!

²⁹ Nu kan man ju ta en liten del av Skriften här och säga: "Jesus gjorde *så och så*, och vi borde göra detsamma.", man kan få Den att säga vad som helst, som man vill ha Den att säga. Men det måste komma hela vägen igenom och stämma fullkomligt med Guds Ord, då är det riktigt, det är Gud, som säger så. *Det Här* är Hans Urim Tummim.

³⁰ Därför hade Gud aldrig i någon tidsålder något kyrkosamfund. Tala om för mig, när det var! Och nu fanns det aldrig något samfund förrän trehundrasextio år efter den siste apostelns död. Det var den romersk-katolska kyrkan. Och ut ur . . . Den romersk-katolska kyrkan, Gud kallade henne i Bibeln, Uppenbarelsboken 17, för "en sköka". Det är en oren kvinna. Och på grund av detta fick hon döttrar, och de där döttrarna var prostituerade, orena liksom hon var. Det är, vad Skriften säger. Och den romersk-katolska kyrkan födde all protestantism, och de har gått raka vägen tillbaka och gjort precis samma sak, som hon gjorde.

³¹ Och orsaken till att hon var oren, hon hade en bågare med lärör i sin hand, hennes otukts vredes vin. Och hon gav det till jordens kungar, och hon satt över "många vatten", och regerade över jordens styresmän. Vi fann det så i Bibeln. Vi fann, att det var meningen, att hon skulle sitta på sju kullar, en kyrka. Vi fann det. Vi fann, att hon hade en trefaldig krona på sig, domsrätt över helvetet, himmelen och skärselden. Riktigt. Och det är en man, som var styresmannen över det, han var antikrist, som satt i Guds tempel och visade upp sig, att han var Gud och förlät synder på jorden. Vi hade allt det här, gick igenom det och såg efter, att det var rätt.

³² Det står: "Det här är till den, som har vishet." Vi finner, att Anden fortsatte att tala uttryckligen: "Till den, som har vishet, till den, som har kunskap, till den, de olika andarna, gåvorna." Kan ni inte se, att Gud rör den där Församlingen i den yttersta tiden? Det måste uppstå en Församling full av de andliga gåvorna, Guds verkliga gåvor. "Det här är till den, som har vishet. Låt honom räkna ut vilddjurets tal, för det är en mans tal. Hans tal är sexhundrasextiosex." Och vi fann exakt, var det där var. Kunde inte vara fullkomligare. Skriv ut det själv, en "vicarvs", som är Kristi vikarie, en "filii", till Gud, VICARIVS FILII DEI, och se efter, om det inte, i dina romerska siffror, och se efter, om du inte fick sexhundrasextiosex! Se efter, om det inte kommer på plats, inte någon annanstans, så att man kunde misstänka *det här* eller *det där*, utan precis på samma plats, där resten av Skriften säger, att det kommer att sitta!

³³ Och här är vi, protestanter, kommer raka vägen ut. Det vi nu försöker göra idag, är att reda ut och visa, att den lära, som den

katolska kyrkan förde ut, och har gjort det, den adopterade vi rakt av här i den protestantiska församlingen. Och vi ger den till människorna, den som är samma glas med andlig otukt, som hon ger ut. För de är inte enligt Skriften. De är människotillverkade. Det är falsk profetia. Det är lögn. Det är av djävulen

³⁴ Och så tog vi reda på, för att få litet bakgrund, för att visa det, den tidsålder som vi lever i. Och tog upp det igår kväll, att ett — ett barn, som fötts utom äktenskapet, ett utomäktenskapligt barn, inte ens kunde komma in i Herrens församling på fjorton generationer. Det skulle vara fyrahundra år med fyrtio år per generation. Så hemsk synden var! Så hemsk den inte var, utan den är nu! Och om det där var under lagen . . .

³⁵ Och Kristus kom för att förstärka lagen. Han sa: "Ni har hört dem säga, de fordom: 'Du ska inte dräpa.', men jag säger till er, att vem som helst, som är arg på sin broder utan orsak, redan har dräpt." Förstärkte den. "Ni har hört dem säga, de fordom: 'Du ska inte begå äktenskapsbrott.', det var gärningen, men jag säger till er, att vem som helst, som ser på en kvinna för att ha lust till henne, har begått äktenskapsbrott." Förstärkte den tusentals gånger. Nåväl, om det tog fjorton generationer för det där att blekna bort, hur blir det då, då Guds förstöringsglas sätts på det?

³⁶ Och folk idag, tonåringarna ute i läroverken med deras fester och dryckenskap och liv . . . och små flickor, som lever i äktenskapsbrott, små pojkar och sådana saker. Vilket slags generation växer upp efter den här? Vad får de här små flickorna att uppföra sig så där? Deras mamma var en flicksnärta, deras mormor var kör-flicka. Och Han sa, att Han skulle hemsöka föräldrarnas missgärningar på barnen och barnens barn, till tredje och fjärde generationen. Vad kan man vänta sig längre?

³⁷ Och då hela sakerna börjar läcka ut, och den rättfärdiga säden börjar sitta på sidan och bli tunnare och tunnare. Och de onda bara fortsätter, mycket religiösa, fortsätter bara att bli onda och ondare och ondare, finns det ingenting annat att göra än att förstöra alltsammans, liksom Han gjorde fordom med syndafloedens förintelse. Varenda människans tanke är hela tiden full av synd. Allting, som människan tänker på idag, är en flaska whiskey, eller någon kvinna, eller att vara ute och springa omkring, de kan inte leva trogna mot sina hustrur. Pojkarna kan inte leva trogna mot sina flickor. Flickorna kan inte leva trogna mot pojkarna. Å, de har kommit dithän, att djävulen har dem så bundna och besatta av onda andar, att hela saken har blivit en anhopning av synd. Det är orsaken till, att vi är i den här tiden. Och det är orsaken till, att Ryssland spelar Gud exakt i händerna, för att skaka bort det här härifrån. Bibeln säger så. Visst. Gud använder kommunismen. Han kommer att använda den. Kommunismen kommer att förstöra hela saken enligt Skriften, och vi är i den tiden.

38 Vi tar nu fram de här sakerna, ser ni. Lyssna, människor, ni står inför det här. Och du, det. . . Det här avgör din eviga bestämmelseort, så ta det inte litet lätt! Se på det i Urim Tummim, hur det påverkar, hur det påverkar Orden!

39 Då vi nu talar om de här sakerna, se efter, om de stämmer med Bibeln, se efter, om de stämmer med det, som Skriften säger!

40 Varenda kyrka nu, då man säger: "Jag är en kristen." "Vilket samfund tillhör du?" Vad gör det för skillnad, vilket samfund han tillhör? Vi inser, att samfundet inte har någonting att göra med Guds Bibel. Och alla protestantiska samfund är skökor. Din Bibel säger så. Då man säger, att man är metodist, är man en metodist-sköka. Om man säger, att man är baptist, är man en baptist-sköka. Då man säger, att man är pingstvän, är man en pingstväns-sköka. Det där är, vad Bibeln säger. Så hon är "Skökornas moder". Om nu det där är allt, som man har. . .

41 Om man nu umgås i det här samfundet och ändå är en kristen, är man en kristen, och man är inte metodist, man är inte baptist, man är inte pingstvän. Man är en kristen. Inte, å, till och med. . .

42 Jag hörde en diskussion i morse på radion, medan jag gjorde mig redo att komma till kyrkan, på den här kristna rundabordsdiskussionen i Louisville Och kyrkorna har antagit programmet för att lära sina barn modernt drickande.

Vad för slags samling av idioter kommer vi att framställa? Varför är det så? Därför att deras mamma och pappa där hemma inte vet mer om Gud, än en hottentott skulle veta om en egyptisk natt. Låt bli alltsammans! Man behöver inte modern-. . . Göra sig modern. Man skapar alkoholister, då man gör så där. "Å, vi ska låta henne göra *så här* och låta honom göra *så här*" osv., så där. Vad kan man vänta sig? Vi kan inte bli en generation till. Det kan vi inte göra. Vi är i ändens tid.

43 Så jag vill inte, att ni ska klassa mig som något slags kvacksalvare. Det kanske jag är. Om jag är det, är jag precis som. . . Jag är omedveten om det.

44 Jag sa till min hustru, som sitter där. Jag sa: "Meda, har jag blivit en religiös fanatiker? Har jag mist mitt förstånd? Eller är det Guds Ande, som inte kan stå ut med de där sakerna, som ropar ut det? Finns det någonting här inne, som får mig att till och med gå emot mitt eget tänkesätt, min egen vilja?" Jag sa: "Det finns bara tre saker, det kan vara. Det kan antingen vara, att jag har mist mitt förstånd. . ." Om jag har det, vet jag inte om det. Jag är en nervös, orolig person. Det är bara min natur. Min gåva gör det, men som predikant. Men jag — jag är. . . "Antingen har jag mist mitt förstånd, eller så har jag blivit en fanatiker, eller så är det Guds Ande." Det är — det måste vara en av de där sakerna.

45 Men jag kan inte stå ut med att se sakerna, och någonting på insidan bara skriker ut det. Och ändå vet jag, att enligt

Bibeln måste det ske. Vad gör det då för nytta att skrika ut det? Hur ska Gud kunna stå där vid Domen och kasta upp den här generationen hit, om Han inte har en röst, som skriker emot det för att hålla dom? Hur ska det gå med fariséerna, om det inte var en Johannes, som ropade ut ur öknen? Vad gör det för nytta, då jag säger: "De borde inte göra *så här* och borde inte göra *så här*, och borde inte göra *så här*, och ni borde inte göra *så här*. Och ni borde bli fyllda med Anden."

De går förbi och säger: "Fel i huvudet! Tokig! Någoting hände med honom!"

Nåväl, vad är det för nytta med att göra det? För att Gud måste ha en röst. Måste säga det ändå, så att Han kan hålla dom och säga: "Där var det. Ni är inte okunniga om det." Det är riktigt. Och om man inte ropar, vad ska Han göra? Det är någoting, som ropar i en. Man kan inte hjälpa det.

⁴⁶ Nu får vi veta, nu då, att då vi har tagit ner nästa sak, som vi har här, finner vi det — den, orsaken till att vi är samfundsbundna. Och vi tror, att det finns pånyttfödda kristna, helgade människor, hos metodisterna, baptisterna, presbyterianerna, pingstvännerna osv. Vi tror, att Guds Församling är den där Säden, som har blandats upp genom det här området fram igenom här, och den kom in genom det, som vi talade om igår kväll, och vi ska diskutera det vidare, förutbestämmelsen. Inte så att Gud förutbestämmer, att någoting ska vara, utan att Han genom förut-vetande kan förutbestämma, för att Han visste allting.

⁴⁷ Och vi fann igår kväll, att det var ingen, som någonsin blev frälst, liksom ikväll, och fick sitt namn skrivet i Lammets Livsbok. Inningen skrevs ditt namn i Lammets Livsbok, innan världen kom till, eller så fanns det aldrig där och kommer aldrig att vara där. Vi finner, att då Gud slaktade Lammet innan världens grund lades, blev du slaktad tillsammans med ditt Lamm. Tror du på det? Ta reda på det om bara en minut!

⁴⁸ Låt oss slå upp Uppenbarelseboken till att börja med, Uppenbarelseboken 17 eller . . . Uppenbarelseboken 13:8, och se efter här, vad Bibeln säger om — om ifall . . . När Lammet slaktades. Se efter, om Det slaktades år 33 e. Kr. eller 33 e. Kr. eller om Det slaktades vad . . . När Det slaktades! All right. Det här är nu Förenta Staterna i profetian här, naturligtvis. Nu läser vi det här.

Och alla, som bor på jorden, ska tillbe honom (Vad då? Vilddjuret.), vilkas namn inte var skrivna i livets bok hos Lammet, som slaktades redan då världens grund lades.

⁴⁹ När slaktades Lammet, för två tusen år sedan? Kanske för hundra miljoner år sedan. Innan världens grund någonsin formades, dog Jesus Kristus för våra synder. Å, men nu blir jag

religiös. Innan det fanns någon värld, dog Jesus Kristus för att rädda den.

⁵⁰ "Nåväl", säger man, "varför tillät då Gud, den oändlige Guden, någonsin synd?"

Som ni vet, finns det egenskaper hos Gud. Och om Gud aldrig skulle ha tillåtit Satan . . . Han visste, då Han skapade Lucifer, att han skulle vara den, som skulle fördärva världen. Å, vår Gud är inte någonting litet, inknuffat i ett hörn, utan Han är den oändlige Gud, som aldrig hade någon början och aldrig kommer att få ett slut. Och i Honom är Han i Sina egenskaper. Han är en Frälsare. Och hur skulle Han någonsin kunna bli känd som Frälsare, om det inte hade funnits någonting att frälsa? Hur skulle vi någonsin få veta . . .

⁵¹ Vilket fanns först? Jag ställer liksom frågan. Vilket fanns först, Frälsaren eller en syndare? Nåväl, om Frälsaren var till först, och Frälsaren är högre än syndaren, hur kunde då syndaren någonsin komma till? Om det inte hade funnits någon syndare, skulle han aldrig ha lärt känna Honom som Frälsare. Vilket är starkast, en helbrägdagörare eller en sjuk människa? Helbrägdagöraren tar bara sjukdomen och förstör den. Vilket var till först, en Gud eller en cancer? Å, det fanns en Gud först. Varför tillät Han då sjukdomen? För om Han kan förstöra den nu, skulle Han ju ha kunnat ordna så, att den inte hände. Och om Han är oändlig, så visste Han, att den skulle hända. Men om Han då inte — om Han inte, om det inte finns någon sjukdom, då skulle Han aldrig bli känd som Helbrägdagörare. Men eftersom han är Helbrägdagörare, måste det finnas en sjukdom. Förstår ni vad jag menar? Nu visste Han allting.

⁵² I Uppenbarelseboken 13:8 nu, lyssna! "Och Lammet slaktades" (När?) "innan världens grund lades." Gud såg i sitt oändliga sinne fram genom tidens strömmar, och Han såg vad som skulle äga rum, och hur Han skulle vara tvungen att skapa och falla ner i den här tidsrymden för att dra fram, vad Han verkligen var.

⁵³ Ni unga, varför inte . . . Ni män, som har era hustrur, sätt en kvinna på prov, så får ni se, vad hon är gjord av! Det är riktigt. Sätt en man på prov, skaka en flaska under hans mun, om han har varit alkoholist! Det kommer att visa er, om han blev frälst ifrån det eller inte. Om han har varit en buse, en som sprungit omkring, en smutsig hund, som förstört andra mäns hem, så klä av någon kvinna och sätt honom . . . Sätt igång henne bredvid honom, så kommer det att visa, vad han är gjord av. Det är riktigt. Visst.

⁵⁴ Gud, för att visa Sin makt, för att visa vad Han var, att Han var en Frälsare, tillät Han en syndare att vara här.

⁵⁵ Som jag har sagt, hur ska Änglarna kunna sjunga om återlösningens historia, då de inte ens vet, vad återlösning betyder? Men vi kan sjunga om den. Vi vet vad det betyder att

vara förlorad, och vad det betyder att bli funnen. Om man aldrig har farit vilse, vet man inte, vad det betyder att bli funnen. Det är de, som är vilse, som vet vad det betyder. Det är de, som har haft sjukdom, som vet hur man njuter av god hälsa, då den kommer. Det är den usla person, som gick på gatorna där borta, som aldrig haft någon vän, och aldrig hade någon att lägga sina armar omkring, och aldrig har haft någon, som ens tittat på dem och tänkt på dem, det är den personen, som vet vad en riktig vän betyder, att lägga en arm omkring. Visst, det måste man veta.

56 Hur skulle vi någonsin kunna veta, hur vi ska uppskatta solskenet, om det inte hade funnits någon natt? Hur skulle man veta, hur man ska uppskatta en vacker, ljus dag, om det aldrig hade funnits en mulen en? Hur skulle man veta, hur man ska uppskatta sommarens varma solsken, om det inte hade funnits någon vinter? Lagen om för och emot. Jag håller på att komma bort ifrån predikan. Jag menar inte att göra det. All right.

57 Uppenbarelseboken 17:8, där vi bara för en minut nu, för att visa det nu. När slaktades Lammet? "Innan världens grund lades." All right. Uppenbarelseboken 17:8.

Och vilddjuret, som du såg, var till och är inte till och ska stiga upp ur avgrunden, och ska gå till fördärvet, och de, som bor på jorden, ska förundra sig, vilkas namn inte var skrivna i livets bok från — livets bok från (när?) då världens grund lades, . . .

58 När blev ditt namn skrivet i Livets Bok? Som jag sa i går kväll, mannen som skrev sången "Ett nytt namn skrevs in i Härligheten, och det är mitt, det är mitt," han menade det rätt, men enligt Skriften hade han fel. Ditt namn skrevs inte den kvällen, då du kom till Kristus.

Jesus sa: "Alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma till mig. Och ingen människa kan komma, med mindre min Fader drar henne. Alla som kommer till mig, jag ska ge dem Evtigt Liv och låta dem uppstå på den yttersta dagen. Ingen av dem går förlorad. Jag förlorar ingenting, för ingen människa kan rycka dem ur min Faders hand, som gav dem till mig." Oj, oj! Huiit! Johannes 5:24, "Den som hör mina Ord och tror på Honom, som har sänt mig, har Evtigt Liv, och ska aldrig komma till domen, utan har övergått från döden till Livet." Det är därför den här församlingen tror på de heligas uthållighets säkerhet, inte i baptisternas form, inte i presbyterianernas form, utan i Bibelns form.

59 "Nåväl," säger man, "broder Branham, nu tror jag, att en gång i nåden, alltid i nåden." Det där har med sig en hel massa onåd. Men när en man eller en kvinna har fötts av Guds Ande, har det gamla försvunnit, allting har blivit nytt, och han har fötts och välsignats av den evige Guden. Och de kan inte längre förgås, mer än Gud själv kan förgås.

⁶⁰ Menar du att säga mig, att en Gud, den oändlige Guden, skulle komma ner och ge dig Evtigt Liv, och veta, att Han skulle förlora dig? Rädda dig här och veta, att Han kommer att förlora dig där? Vad räddade Han dig för? Å, då arbetar Han ju mot Sig själv. Om Han frälste dig en gång, är du frälst i all Evighet. Det finns inga demoner i helvetet som skulle kunna slå omkull dig.

⁶¹ Den oändlige Guden, nu, som kunde urskilja slutet från början, och så rädda dig här, den här veckan, och veta att nästa år kommer du att avfalla, och förlora dig? Nå, varför gör Han ett sådant arbete? Det skulle vara dåraktigt, jag skulle inte göra det. Om jag gjorde dig till min vän i dag och visste, att du skulle bli min fiende i morgon, då skulle jag inte göra det. Jag skulle bara låta dig vara. Förstår ni? Gud gör dig till Sin tjänare i dag, för att Han vet och visste det, innan du någonsin kom till jorden. Då Han skapade kalciumet, som gick till din kropp, då Han skapade det kosmiska ljuset som du . . . Som finns i dig. Då petroleumet och allt som du är gjord av, då Gud skapade det på jorden, kände Han till varenda fiber av dig, och vad du skulle göra. Hur kan den oändlige Guden . . .

⁶² ”Tja, det är bäst att jag vandrar försiktigt idag. Jag kanske avfaller och går förlorad i morgon.” Du blev inte frälst från början. Du kanske är exalterad av känslor. Du kanske bara tror att du är frälst. Du kanske känner det som att du är frälst. Du kanske tror att du är frälst. Du kanske går med i församlingen. Du kanske är en bra baptist, metodist eller pingstvän. Det där har inte ett dugg att göra med det. Om ditt namn någonsin är . . . Om du någonsin har blivit frälst, har du blivit frälst innan världen någonsin började, då Gud i Sitt sinne sände Jesus för att frälsa den där, som Han såg var frälsbar. Nu vill Han inte, att någon ska förgås. Han vill inte det, men om Han är Gud, visste Han, vem som skulle och vem som inte skulle. Skriften säger så. Så varsågod!

⁶³ Det är därför vi är oeniga med baptisterna, metodisterna och de så kallade kalvinistiskt tänkande människorna. Men kalvinismen har rätt.

⁶⁴ Sedan kommer vi över till den armeniska sidan. Vad fick de? Gärningar. Det är helgelsegrupperna. Gärningar: ”Pris ske Gud, jag ska låta mitt hår växa ut.”, kvinnorna. Och, ”Å, pris ske Gud, jag kommer inte ens att bära en kortärmad skjorta.”, mannen kommer att göra det, osv., så där. Det där har ingenting med Riket att göra. Nänämensan. Man kan låta sitt hår växa långt, man kan bära klänningar, som räcker vart man vill, eller man kan göra *det här*, *det där* eller *det andra*, och det kommer inte att ha någonting att göra med det alls. Man blir inte frälst på grund av sina kläder. Om så vore, skulle Gud bara ha gjort några mönster av sådana. Jesus skulle inte ha behövt dö.

Man är frälst för att Gud frälste en, av nåd, och man gör de här sakerna bara i tacksamhet. Vanlig anständighet säger en det. Man gör de här sakerna i tacksamhet. Gärningar är, vad jag gör för Gud.

⁶⁵ Om jag aldrig predikar en predikan till och lever här i hundrafemtio år, är jag ändå frälst. Visst. Jag är inte frälst, för att jag är predikant. Jag är frälst, för att det var Guds nåd som frälste mig. Det var inte en enda sak, jag kunde göra för att förtjäna det.

⁶⁶ Jag är stämd inför rätta just nu på en halv miljon dollar. Och de sa: "Å, du gick upp . . . Det där är pengar. som du tog upp där ute för att betala dina räkningar. De var dina, innan du betalade dina räkningar. Du gav dem vidare genom din församling, men de var dina först."

Jag sa: "Men jag har aldrig gjort en enda sak för dem."

Man sa: "Jo, det gjorde du", sa man, "du sa till dem, att du skulle ta upp ett kärleksoffer."

Jag sa: "Jag vill att någon ska tala om för mig, när det var."

"Jaså, har du gjort det per post?"

Jag sa: "Sök igenom mitt kontor, inte en penny."

⁶⁷ Som ni vet, säger Bibeln: "Tänk inte ut, vad ni ska säga, för det kommer att bli er givet i den stunden." Och jag satt där med de där federala advokaterna, och var och en korsförhörde mig från den ena sidan till den andra, och jag som knappt kan mitt ABC. Och med de där smarta männen, som är tränade att få en att säga saker, som man egentligen inte menar att säga, hur ska man då kunna mäta sig med någon sådan i vishet? Han kan dock aldrig mäta sig med min Mästare. Det här Skriftstället säger: "Tänk inte ut någonting, då ni förs fram inför kungar och styresmän!"

Jag vet, att pengarna, som jag tog upp där, dem hade jag använt till . . . Och de bestred inte det. De hade använts precis så legitimt som det kunde vara. Men de sa: "De var dina först, och sedan gav du dem till Branham Tabernacle."

Jag sa: "Men jag är Branham Tabernacles kassör." Och det här . . .

Nåväl, han sa: "Jag vet ingenting om det. Varför gjorde då inte förtroendemännen det här, det där och det andra?" En . . .

Jag sa: "Så ni kallar mig oärlig?"

⁶⁸ Han sa: "Vi tror, att du är mycket ärlig." Han sa: "Jag vill visa dig någonting, herr Branham.", den där advokaten.

Jag säger det här enbart till Guds ära nu, och särskilt för de ungas skull. Han sa: "Jag vill visa er någonting, för att visa er hur . . ." Om man lever efter Bibeln kommer Gud att leva bredvid

en. Och om ens ande motsätter sig, vad Gud säger, då lever man inte efter Bibeln.

⁶⁹ Minns ni igår kväll, då vi talade om kvinnliga predikanter, då de säger: "Å, jag tror att Den Helige Ande kallade mig att predika.", osv. så där? Bibeln säger: "Om någon man säger, att han är en profet eller ens andlig, så låt honom erkänna, att Det Här är Herrens bud, men om han är okunnig, så låt honom bara vara okunnig!" Så då man hör män säga, att de tror på kvinnliga predikanter, visar det, att de inte har det rätt ställt med Gud, eller inte känner till Sanningen. Det där är Sanningen. Skriften säger så. Vi fann det Där, och det stämmer genom Skrifterna. Oavsett hur verkligt det nu ser ut, är det motstridande. Det är inte rätt.

⁷⁰ Nu kommer vi att få någonting här nu. Lägg märke till det! Gud, den oändlige Guden, som skapade jorden och himlarna och visste allting, och visste det innan världen någonsin formades, varenda loppa, varenda fluga, varenda knott, allt som någonsin skulle bli till. Och ni lever genom Hans Ord.

⁷¹ Så jag stod där hos de där advokaterna. Den här advokaten gick dit bort och sa: "Vi försöker inte, inte alls, säga att du är oärlig." Han sa: "Du var okunnig om faktum, att då någon ger dig pengar, var det dina först." Han sa: "Du skrev på checken från herr Miner Arganbright, från — från Kalifornien, från Christian Business Men's Full Gospel Fellowship, på *så och så många* tusen dollar. Och samma dag tog du ut dem från er bank och köpte fyra eller fem biljetter till en utlandsresa, cirka tjugofyratusen dollar."

Jag sa: "Ja, sir."

Han sa: "Du är skyldig inkomstskatt på det där."

Å, jag sa: "Vi stod där i samma bank, och han gav mig checken, och jag lämnade in den på banken och skrev ut biljetterna direkt."

Han sa: "Om du hade checken en minut," sa han, "hälften av det, var den din. Du hade den, en halv minut. Den var din en halv minut, innan den blev församlingens egendom." Han sa: "Du är skyldig inkomstskatt på den."

Han sa: "Han gav den till församlingen. Han betalade inkomstskatt på den och gav den till församlingen. Han gav den till dig."

Och jag sa: "Man betalar inkomstskatt på den, den går till församlingen, då är den omöjlig att beskatta."

Han sa: "Vi beskattar inte din församling. Vi beskattar dig."

Jag sa då: "Å,", sa jag, "den mannen som skrev under den federala inkomstskatten med sitt namn, sa åt mig att göra det på det här sättet."

Han sa: "Han är inte längre med i regeringen."

Jag sa: "De som skrev konstitutionen är inte med i regeringen längre, gäller den fortfarande?" Jag sa: "En dag kommer du inte att vara med i regeringen längre, och vad säger du då?" Jag sa: "Vad är det för slags regering vi tjänar?" Visst.

Men sedan, sa den andra mannen också: "Herr Branham," sa han, "vi finner här, låt mig visa dig, att vi vet, var varenda penny, som du har använt, finns."

Jag sa: "All right."

Han sa: "Här är en plats, där du hade ett möte i Kanada, i Alberta, och där fick du ett kärleksoffer på tre tusen dollar."

Jag sa: "Ja, sir."

Och han sa: "Följande . . . Söndagen före det där, rättare sagt, gick du ut och fick veta, var det fanns en gammal kyrka, och de höll gudstjänst i den här kyrkan, som inte hade något tak på sig. Och du gav de där tre tusen dollarna till de där människorna för att bygga en kyrka."

Jag sa: "Det är riktigt."

Han sa: "Men du är skyldig inkomstskatt på dem." Han sa: "Du gav dem till församlingen." Han sa: "Ser du, de var dina, innan de blev församlingens."

Han sa: "Är det inte sanningen, att en *viss* man . . ." Och jag ska inte nämna hans namn, för många av er känner honom. "Hans hus brann ner här i landet, och du hade kommit in, från din mötesserie, och du hade femtonhundra dollar." Det låter nu kanske som en hel massa pengar för en av er allesammans. Men det där är bara femton dagar för mig att vara överksam eller vila. Det kostar mig över hundra dollar om dagen, oavsett om jag predikar eller inte gör det, för att ta hand om kontoret osv. Och han sa: "Du hade femtonhundra dollar. Och den där mannen var . . . Huset brann ner. Han hade ungefär sex barn, och du gav honom de där femtonhundra dollarna." Visst, de hade min check liggande här.

Jag sa, "Det är riktigt." Jag sa, "Vad skulle du göra, en man med fem barn, som bor i ett tält, och det är arton grader kallt och snö på marken? Tror du, att jag skulle kunna sätta mig i ett anständigt hus och veta, att den mannen och de små barnen där ute frös, med jackor som stoppats omkring dem, och med pengar, som kunde ha hjälpt honom?"

Han sa, "Är det inte sant, att en man dog i en gränd här uppe? Och han kom från Kentucky. Han hade inte ens pengar till sin begravning och du begravde mannen. Och du och din hustru tog pengar och gick ner till J.C. Penney's." Vek ut checkarna. Han sa: "Ni använde över tvåhundra dollar bara till kläder åt de där barnen."

Jag sa: "Det är riktigt."

Han sa: "Är det inte ett faktum, att en gammal kvinna här i den här *särskilda* staden. . ." Som bor i New Albany, då. Och han sa: "Du gav henne drygt trehundra dollar för att betala en förfallen räkning på matvaror, som de hade sagt upp henne för. Och du betalade nästan femhundra dollar för hennes hyra, för att de tänkte kasta ut henne i vintern. Och du förskottsbetalade hennes — hennes hyra till nästkommande juni, och stod även ansvarig för hennes maträkning, som uppgick till fjorton- eller femtonhundra dollar igen."

Jag sa, "Jag kommer ihåg det fallet väl. En gammal mor, åttio år gammal, med en ofärdig dotter och en pojke, som var predikant i Georgia, drabbad av reumatism och liggande på en säng och utan annat stöd. Vad skulle du göra åt det?" Jag sa: "Ja, det gjorde jag."

Han sa: "Visste din styrelse om det här?"

Jag sa: "Nej, sir, det gjorde de inte."

"Visste din hustru om det här?"

Jag sa: "Nej, sir, det gjorde hon inte."

Han sa: "Varför gjorde du det då?"

⁷² Jag sa: "För att min Herre sa: 'Låt inte din vänstra hand veta, vad din högra hand gör!'" Jag sa: "Har ni någon lag, som är högre än Guds lagar?"

Och just då kom Den Helige Ande till undsättning, så vackert som Han gör det. Man säger saker undermedvetet, utan att veta att man säger det, om man bara låter Den Helige Ande sköta om talet.

Jag sa: "Ja, ja, om ni hävdar, att jag är skyldig det," sa jag, "ska jag göra så gott jag kan." Jag sa: "Jag är ingen pojke längre, men jag ska göra så gott jag kan för att betala det." Jag sa: "Jag är inte skyldig någon någonting, vad jag vet." Jag har försökt vara ärlig. Jag har skuldsatt mig för tusentals dollar och betalat tillbaka det med en dollar i veckan. Men genom Guds nåd har jag fått dem betalda. Jag sa: "Om ni hävdar och bevisar för mig, att jag är skyldig de där pengarna, som jag gav de där människorna. . ." Och de gick vidare för att visa, att det är nästan tjugotusen dollar, som jag har gett bort på det sättet under de senaste tio åren.

Och han sa: "Förtroendemännen visste ingenting om det här."

Jag sa: "Det var inte nödvändigt för dem att veta det." Och så sa han. . . Nåväl, då sa han. . .

⁷³ Jag sa: "Det som gör mig ont, är att veta att de där stackars gamla änkorna och föräldralösa barnen, de kommer att bli tvungna att betala inkomstskatt på det också, eller dö och vara

skyldiga regeringen.” Jag visste inte, vad jag sa. Det var Fadern som talade, och jag förstod det inte.

”Å,” sa han, ”nej, de kommer inte att behöva betala inkomstskatt på det.”

Jag sa, ”Varför kommer de inte att behöva betala det?”

Han sa: ”Ser du, det var en oombedd gåva.”

Då väckte Den Helige Ande upp mig. ”Å,” sa jag, ”då är en oombedd gåva inte skattepliktig?”

Han sa: ”Det är riktigt.”

Jag sa: ”Då är jag inte skyldig regeringen någonting, för jag har aldrig tagit upp ett offer i hela mitt liv.”

Då reste min advokat sig och sa: ”Herr Branham, kan ni . . .”

Jag sa: ”Jag kan ge er två miljoner brev i Washington för att bevisa det där.” Jag sa: ”Jag har aldrig tagit upp ett offer.”

Han sa: ”Men då du far ut på de här mötena och de här pengarna, som tas upp av de här predikanterna och betalar det här,” sa han, ”har du något slags förståelse, att du kommer att få någonting.”

Jag sa: ”Inte ett dugg.”

Han sa: ”Då, ja men tigger du inte per post?”

Jag sa: ”Inte ett dugg.”

Han sa: ”Hur får du dina pengar?”

⁷⁴ Jag sa: ”Vad folk skickar till mig.” Jag ser just nu människor i ansiktet, som hela tiden skickar mig tionde. Jag har aldrig bett dem. De bara gör det. Det är Den Helige Ande. Han kan ta hand om de Sina.

Och han sa: ”Nåväl då, herr Branham,” sa han, ”kan du bevisa det där? Kan du ge mig brev från åtminstone åtta eller tio år tillbaka, att du fått offergåvor utan att be om dem?”

Jag sa: ”Så många ni vill ha.”

Han sa: ”Jag vill ha tre från varje år.”

Jag sa: ”All right, ni ska få dem.”

Han sa: ”Vill du då ge mig din postboxnyckel och låta mig . . . Låta din post samlas i två eller tre dagar och sedan gå ner och öppna den självt?”

Jag sa: ”Ni kan göra vad ni vill. Ni kan komma till mitt kontor också.”

Han sa: ”Vad för slags marknadsföring gör du?”

Jag sa: ”Ingenting.”

”Vad skickar du ut per post?”

”Bönedukar.”

”Tar du betalt för dem?”

⁷⁵ Jag sa: ”Kom och läs breven jag skickar med dem!” Det var det. Nu är regeringen skyldig mig allt jag har betalat i inkomstskatt de senaste tjugo åren. Förstår ni?

”Tänk inte ut, vad ni ska säga, för det är inte ni, som talar, det är Fadern som bor i er, som sköter om talandet.” Förstår ni? Det är därför, vi tror på att hålla oss till Ordet. Det kan ta lång tid, men det kommer att fungera precis rätt enligt Ordet.

⁷⁶ Det är nu därför, vi tror, att Bibeln säger oss, att innan världen någonsin formades, och innan den kom till existens, slaktade Fadern Lammet. Och då Han då slaktade Lammet, satte han in vart och ett av Sina kommande barns namn i Livets Bok, och vi lever bara fram till den tidsåldern, då det är avslutat alltsammans. Förstår ni, vad jag menar? Den oändlige Guden visste det, så att innan världen började, såg Han programmet, vad som måste göras, och Han bara gjorde det.

⁷⁷ Kom nu ihåg Fadern, som en stor Byggmästare, då Han skapade den här världen och satte in kalcium, pottaska och petroleum, och alla de här olika elementen, som går åt för att bygga upp våra kroppar, visste Han om varenda del av det och visste, vilket slags form och kropp det skulle ha, innan det någonsin skapades. Visst. Han kände till dess eviga bestämmelseort. Och han visste, vilket slags andar som skulle bo i dem.

⁷⁸ Och nu, innan vi kan avsluta det där ämnet, måste vi ta upp det i kväll, i ”ormens säd” och i ”kvinnans säd,” och ta fram det och visa er, varför det är så. Se hur denna ormens säd utvecklade sig framåt, hur kvinnans säd utvecklade sig framåt, hur ormens säd började överväga, överväga, bli större och större, större, större, större, tills det nu inte finns någonting kvar, utom en liten liten kvarleva av namn, som fortfarande finns kvar, skrivna ända från då världens grund lades.

⁷⁹ Men då Kroppen har formats, och det där sista namnet, som står i Boken, kommer att kännas igen här på jorden, stängs böckerna, för det är fullbordat, berättelsen om återlösningen har lästs helt och hållet. Då går vi för att få se Honom och för att möta Honom i uppståndelsen. ”Den som hör mina ord och tror på Honom, som har sänt mig, har Evtigt Liv och ska aldrig komma till Domen, utan har gått över från döden till Livet.”

”Ingen människa kan komma till mig, med mindre min Fader drar henne.” ”Och det är inte den, som vill, eller den, som springer, det är Gud som visar barmhärtighet.”, säger Skriften.

Inte den som vill. En massa människor säger: ”Jag ska gå med i församlingen. Jag ska vara en bra människa. Jag ska göra *det här*.” Det där har ingenting med det att göra. Det är Gud, som visar barmhärtighet.

⁸⁰ Ser ni, då nu Gud började i . . . Det finns sju Guds Andar, precis liksom de sju färgerna i regnbågen. Och har ni någonsin

lagt märke till det? En glasbit med tre hörn reflekterar sju fullkomliga färger. Har ni någonsin försökt det? Sätt upp en glasbit med tre hörn! Fastän det är bara en glasbit, men med tre hörn, reflekterar den sju färger. Det är så Fadern, Sonen och Den Helige Ande, som är Ett, ändå återspeglar Guds sju andliga egenskaper.

⁸¹ Och den förste store Guds Anden, då, som är kärleken. Gud liksom den mäktiga regnbågen. Vi skulle inte kunna föreställa oss, hur Han ser ut. Men såg bara, att Han liknar regnbågen, de där Andarna. Den fullkomliga Kärleksanden, *röd*. *Blå*, den fullkomliga Gemenskapsanden. Precis alla de här fullkomliga Andarna! Och så börjar de sänka Sig, komma ner. Och de kommer hela vägen ner från en — en *philio*-kärlek, rättare sagt . . . *Agapao*-kärlek, till *philio*-kärlek, och vidare ner till lust, och ner till det lägsta.

Och så blev Gud själv Människa, Jesus, och kom ner på samma sätt, till helvetets djupaste hålor, och valde ut dem, som Han kände innan världens grund lades, vilkas namn var skrivna i Boken, och återlöste dem åt Sig. Varsågoda! Berättelsen om återlösningen kan inte bli till fullo känd, förrän vi ser Honom och vi står där i Hans likhet.

⁸² Det är nu därför, vi inte är ett samfund. Det är därför vi inte samarbet- . . . Vi samarbetar i varje rörelse, som vi kan, för Gud. Men det är därför, vi inte är ett samfund. Nu kommer de där falska sakerna från samfundet.

⁸³ Som jag sa nu, slår jag hårt, för jag vill att det ska fastna. Där ute, nu, i någon annans församling, skulle jag inte tänka på de här sakerna. Jag skulle vara kristen och broderlig nog att bara stanna vid de stora principerna, som vi alla är överens om. Förstår ni? Men det är bara — det är bara det, att vi inte vill luras.

⁸⁴ Jag talade med en ung pojke i går, där jag var på ekorrjakt i går morse, långt nere i Kentuckys berg. Och jag la inte märke till den lilla skylten på en påle i skogen, och jag satt på andra sidan. Och jag trodde, att det var broder Banks här, som kom upp genom skogen. Han var också på ekorrjakt i samma område. Och jag såg honom komma fram och jag visslade åt den unge mannen. Jag trodde att det var broder Wood, han var klädd precis som han. Han vände sig om, och jag såg, att det inte var han.

Och broder Wood hade sagt till mig, att det fanns ett ställe där uppe som var skyltat. Och jag kände inte till det. Där finns inga staket vid gränserna, bara skogen. Och hur ska jag veta vilket hickoryträd, som hör till vilken sida? Så jag satt där och lyssnade på ekorren, som smackade. Och jag tänkte på: ”Jaha, ikväll nu går jag hem och börjar mötet. Jag kommer tillbaka i selen igen.” Och det började regna, och stormarna blåste.

⁸⁵ Och jag såg den här mannen, och jag talade med honom. Gick upp dit och fann, att jag var på hans mark. Förstår ni? Och jag

talade med honom. Han sa, "Å, det är all right." Han sa: "Å, jaga bara var du än vill!" Och jag sa, nja . . . Han sa: "Du var inte på min mark. Du satt bortom det där hickoryträdet." Han sa: "På den här sidan av hickoryträdet är det min mark. Men", säger han, "det spelar ingen roll, broder Branham. Jaga var du än vill! Kom upp till huset. Pappa skulle vilja träffa dig." Förstår ni? Och jag sa: "Jaha . . ."

Vi började prata om Bibeln. Så då vi kom in på ämnet jakt, sa han så här, han sa: "Broder Branham, det finns ingen här nere, som bryr sig om, att någon jagar. Men", sa han, "min pappa var här ute en dag och någon stadsjägare kom ut och dödade ett av hans får, som vägde omkring 30 eller 35 kilo, och han skrek åt mannen, och mannen sköt på honom, med ett gevär." Han sa, "Det är det, som gör det svårt." Han sa: "Vi bryr oss inte om jakt."

⁸⁶ Nåväl, det där är samma sak, som jag talar om. Jag bryr mig inte om, vilket samfund du tillhör, men håll fast vid Bibeln och vid Den Helige Ande! Det är inte ditt samfund, som vi oroar oss för. Tillhör lika gärna det ena som det andra! Utan det gäller att hålla fast vid Bibeln eller att acceptera människotillverkade dogmer. Håll fast vid Bibeln!

⁸⁷ Nu tog de fram samfundet, vilket var fel. Nästa sak, som de nu hade tagit fram, som var fel, var vattendopet. Vattendopet, som det lärs ut i Bibeln, sker genom nedsänkning. Men den katolska kyrkan tog fram bestänkelse eller begjutning. Och det finns inget Skriftställe i Bibeln, som stöder bestänkelse eller begjutning, inget sådant ställe finns i Bibeln. Det är genom nedsänkning.

⁸⁸ Nåväl, men sedan, efter den katolska kyrkan, kom den lutherska kyrkan med sin begjutning. Och så kom den anglikanska kyrkan osv., allt eftersom det gick framåt.

Så efter ett tag kom baptisterna och campbelliterna in för att komma tillbaka till nedsänkning igen. Nåväl, Satan såg det där, så han gav dem bara ett falskt namn att sänka ned dem i. Och de började använda Faderns och Sonens och Den Helige Andes namn. Det finns inte en enda tillstymmelse till Skriftställe i Bibeln, där någon någonsin nedsänktes i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn". Och vem, som än lär ut det, är en falsk lärare. Och jag sa ju, att jag skulle se till, att det fastnar.

⁸⁹ Om du nu inte tycker, att det där är riktigt, vill jag ha din fråga på den här plattformen, som visar mig det. Om du kan visa mig ett enda ställe i Bibeln, där någon någonsin döptes i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn", ska jag sätta en skylt på min rygg, lydande: "Falsk predikant", och gå fram och tillbaka på gatorna och ropa så högt jag kan med händerna uppåt: "Falsk lärare!"

Det finns ingenting sådant. Var kom det ifrån? Gå nu tillbaka. Det här är den här sidan av Bibeln. Man måste få veta

historien. Katolikerna tror på många gudar, och de plockade isär den ende sanne Guden till tre olika gudar.

⁹⁰ Och hör på mig! Vilken hemsk sak det stod i tidningen häromdagen, om en stor man, som vi alla vet är en Guds tjänare, Billy Graham. Vi har uttalandet. Broder Beeler där har det. Då Billy Graham fick frågan av *vissa*: "Vem, vad var den här stora motsägelsen om treenigheten? Fanns det tre gudar, tre verkliga gudar? Eller hur var det? På ett ställe såg det ut som tre gudar. Och ett såg ut som om det fanns en- . . ." Billy Graham sa: "Det har inte uppenbarats. Ingen vet det." Oj, oj!

⁹¹ Om det finns tre gudar, är vi hedningar. Som juden sa: "Vilken av dem är din gud? Fadern? Är Sonen din Gud? Eller är Den Helige Ande din Gud?" Det finns bara en enda Gud.

Och de där är inte tre personligheter, för en personlighet måste vara en person. Den kan inte vara en personlighet utan att vara en person. Det vet ni. Hur kan någonting vara en personlighet utan att vara en person?

⁹² "Å," sa man, "vi tror inte på tre personliga gudar. Vi tror på samma Guds tre personligheter." Nåväl, innan det skulle kunna vara en personlighet, måste det vara en person.

⁹³ "Vad är det då?", skulle man säga. Det är inte tre gudar. Det är samma Guds tre ämbeten.

I begynnelsen var Han Fadern, som hängde över öknen i – i Eldslågan, den brinnande busken. Faderskapet, Gud, precis som jag redan har sagt, som sänker sig, kommer ner. Det var den högsta ordningen. Anden, *agapao*, *Zoe*, Guds eget liv, skapat i form av en Eldstod. Och samma En, efter att ha varit i Faderskapet, blev Han Sonen, och Anden, som var i den brinnande busken, var i Människan, Kristus, och Den gav samma bevis, som Elden gav. Han sa: "Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte!" Vartenda träd kommer att bära sin egen frukts vittnesbörd.

⁹⁴ Och sedan, efter att Den blev Människa, ser ni, föll Den ner från det Övernaturliga, in i någonting berörbart, som kunde beröras, en kropp. Och genom denne ende Guds, Jesu, offerdöd och högsta offer, sa Han: "Jag och min Fader är Ett. Min Fader bor i mig." Kan . . . Ingen skulle kunna läsa det där tydligare.

De sa: "Varför visar du oss inte Fadern, det – det skulle tillfredsställa oss." Johannes 14:8.

⁹⁵ Han sa: "Jag har varit tillsammans med er så länge, och ni känner mig inte?" Han sa: "Då ni ser Fa- . . . Då ni ser mig, ser ni min Fader."

Liksom en dam en gång hoppade upp, hon sa: "Å, broder Branham", sa hon, "ja, Fadern och Sonen är ett, precis liksom du och din hustru är ett."

Jag sa: "Nej då, det är de inte." Jag sa: "Ser du mig?"

Hon sa: ”Ja.”

Jag sa: ”Ser du min hustru?”

Hon sa: ”Nej.”

⁹⁶ Jag sa: ”Då är de inte samma slags ett. Jesus sa: ’Då ni ser mig, har ni sett Fadern. Fadern bor i mig.’ Min hustru bor inte i mig.” Förstår ni?

De är Ett. På alla sätt är de Ett. Och vi är ett genom överenskommelse, hustrun och jag. Vi är ett i gemenskapen, men vi är två personligheter. Min hustru kan tänka på ett sätt och jag på ett annat. Och vi är två personer. Men det är inte så med Gud. De, Gud och Kristus, är samma Person.

⁹⁷ Vad är då Den Helige Ande? Den Helige Ande är samma Guds Ande, som bor i de människor, som Han har dött för, och satt deras namn i Lammets Livsbok. De som var ett med Honom i begynnelsen. Skriften säger så. Sa inte Jesus till dem, att de var tillsammans med Honom innan världens grund lades? Era sinnen är svärtade och mörka, och det är vi alla, för de här sakerna. Men vi är inte bara någon liten tillfällig händelse här. Vi är Guds söner och döttrar, i begynnelsen av Guds skapelse och har släppts ner här som ett vittne, för att vittna om Guds nåd, som är utgjuten i våra hjärtan genom Den Helige Ande. Vi har en evig Ande. Ingen, ingen kan, och det finns inget sätt att stoppa den. Guds Församling kommer att finnas där lika säkert som det kan vara säkert.

⁹⁸ Liksom vi sa, för att ta upp det lilla ämnet igen, bara i — i en minut, hur det utomäktenskapliga barnet inte kunde komma in i riket på fjorton generationer, fyrahundra år, och hur föräldrarnas missgärning hemsöktes på barnen, till den tredje och fjärde generationen.

⁹⁹ Även föräldrarnas rättfärdighet hemsöktes. Vad du gör, om det kommer en morgondag och du har en barnbarns-son, ditt gärning i dag kommer att avgöra, vad han kommer att vara då.

För vi läser i Bibeln, att Melkisedek, då han mötte Abraham, då han återvände från slakten på kungarna, och patriarken Abraham gav honom en tiondel, tionde av allt, han hade. Och då sa han detta om tiondet, att: ”Endast Levi enbart kunde ta emot tionde. Men”, sa han, ”Levi, som tog emot tionde, betalade tionde då han ännu var i Abrahams länd.”

¹⁰⁰ Å, kan ni få tag i det där? Abraham var Levis . . . Barnbarns-son. Och Levi här, minst åttahundra eller tusen år senare, kanske flera hundra. Jag skulle inte kunna veta precis hur många. Jag skulle vara tvungen att räkna ut det, genom generationerna. Men Abraham födde Isak, Isak födde Jakob, Jakob födde Levi. Och Levi här, Jakob skulle vara hans far, Isak hans farfar och Abraham hans farfarsfar. Och då Jakob var i Abrahams länd, säger Bibeln: ”Han betalade tionde till Melkisedek.”

¹⁰¹ Och så den här unga generationen, som springer omkring, röker, dricker och allting, hur förväntar man sig, att en ännu en generation ska existera? Orsaken till att vi har synd, ungdomsbrottsligheten nu, orsaken till att vi har små flickor på gatan och små pojkar, är att deras mammor och pappor gjorde vad de gjorde då på sin tid.

Och orsaken till att vi fortfarande har predikanter, som vill stå upp för Sanningen, orsaken till att vi fortfarande har några gammaldags flickor, är att de hade gammaldags föräldrar bakom sig. Det är exakt riktigt. Vi har fortfarande predikanter, som står kompromisslöst hos vilket samfund som helst eller med Ordet, det är för att vi hade gammaldags predikanter bakom oss, som stod på samma grund. Ja.

¹⁰² Nu är vi i den här tiden. Och nu vill vi säga, att här inne, tillbaka till . . . Några av samfundet, orsaken till att vi inte är ett samfund. Och att om vi var ett samfund, skulle vi vara tvungna att böja oss för det.

¹⁰³ Och kom ihåg, att du kan rannsaka Skrifterna var du än vill, och du kommer inte att finna ett enda ställe i Bibeln, där någon någonsin döptes genom bestänkning, genom begjutning, eller i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn". Så om det inte står i Skriften, måste det ha börjat någonstans.

¹⁰⁴ Som jag säger, jag sitter under ett stort träd och tittar på det. Det, å, det kan likna någonting — någonting manligt, det — det kan vara gigantiskt, det kan vara kraftigt, men det hade en början. Det måste börja. Och allting. . . Den här gamla tidens religion, som vi så tappert står för, den måste ha börjat någonstans. Den måste ha en början. Och de -ismer, som vi har, måste ha haft en början. Och de förfalskade Skriftställen, som vi använder i våra samfund, måste ha haft en början. Och om vi säger: "Jag är metodist.", måste man ha en början. Om man säger: "Jag är baptist.", måste man ha haft en början. Om man säger: "Jag är katolik.", måste man ha haft en början. Om du säger: "Jag är en pånyttfödd kristen.", måste du ha haft en början. Du måste ha haft det.

¹⁰⁵ Gå tillbaka och ta reda på, var det började någonstans! Låt oss gå tillbaka till bildens början! Om det då inte finns något samfund i Bibeln, då måste samfundet ha haft en början. Det började med den katolska kyrkan. Protestanterna är bara en avkomma av den.

¹⁰⁶ Om Bibeln då säger, att hon var en illa beryktad kvinna, eftersom hon med sin lära begick andlig otukt. Vad är otukt? Kom ihåg, att vi gick igenom det nu! En kvinna, som lever tillsammans med sin man, hon är samma sak som en jungfru. Hon har aldrig blivit orenad, så länge hon lever med denne ende man. Men vad är orättfärdighet? Rättfärdigheten förvrängd. Låt henne leva

tillsammans med en annan man, så är hon fördömd. Förstår ni? Rättfärdigheten förvrängd.

107 Om nu samfundet hade fel . . . Om det hade haft rätt, skulle Gud ha sagt: "Nu ska vi ha samfund." Och om . . . Den katolska kyrkan utpekades i Bibeln som en "sköka," orättfärdig, för att hon gav sin församling sin egen teologi och inte Bibeln. Broder, syster, skrattar inte den katolska kyrkan er i ansiktet ifråga om Bibeln? De säger, att de inte bryr sig om, vad Bibeln säger, det är vad kyrkan säger, vad deras samfund säger. Nåväl, hur kan du då säga, att de har fel, då du själv går med på ett dop med "Fadern, Sonen, Den Helige Ande," då Bibeln fördömer det? För att metodisterna säger så, baptisterna säger så? Varför går ni med på bestänkelse och begjutning, då det inte finns någonting sådant i Bibeln? Det finns inget sådant som att någon döpts i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes" namn. Varför gör ni det då?

108 Ser ni, det är därför, vi inte är ett samfund. Vi behöver inte uppfylla deras krav. Vi tar . . . Då Anden kastar Ljus över Skriften, håller vi oss till Skriften och SÅ SÄGER HERREN. Varsågod! Det finns inga sådana saker som det där. Det är inte skrivet i Skriften.

109 Å, du säger: "Hur är det med Matteus 28:19?"

Vi har nu gått igenom det där ett dussin gånger. Det var ett uttalande, som Jesus sa. "Gå ni därför och undervisa alla nationer och döpa dem i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn!" Blev det någonsin genomfört? Fanns det någonsin en person, som döptes på det sättet? Inte en enda. Då måste det vara något fel någonstans. Visst, det var katolicismen, som gjorde det.

110 Ta reda på, om det någonsin har funnits i historien, ända fram till de för-nicenska-fäderna, ni historiker! Läs böckerna om de för-nicenska fäderna, och se efter, ända fram till Englands kung! Varenda en av dem döpte i Jesu Kristi Namn ända fram till den katolska kyrkan. Och den katolska kyrkan har makt, sa de, att ändra vad de än vill. Och de började döpa i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn." Martin Luther tog med sig det ut. John Wesley följde det. Och Alexander Campbell följde med. Och baptistkyrkans John Smith följde efter. Här är pingstvännerna, som ännu fortsätter med det.

Men stunden har kommit!

111 Titta på ljusstakarna, som vi höll på med i går kväll. Den första ljusstaken är Ljuset. Det blev mörkare, mörkare, mörkare, tills det gick igenom femtonhundra år av mörk medeltid. Sedan började det ljusna. Och strax före den sista församlingstidsåldern tändes det igen. Mitt emellan de två församlingstidsåldrarna kom Ljuset.

Följ Skrifterna om den efesiska församlingen, Tessalonikas församling, ända fram till den mörka tidsåldern! Åt var och en av

dem sa Han: "Du har liten styrka, men du har inte förnekat mitt Namn." Och till nästa församling: "Du har gjort en stor sak, men du har inte förnekat mitt Namn." Följ de för-nicenska fäderna fram genom det där! "Du har inte förnekat mitt Namn." Sedan femtonhundra år av mörka tidsåldrar.

Sedan kom den lutherska församlingen fram. Han sa: "Du har inte mitt Namn, men du har ett namn." Inte längre Jesus, utan lutheran och katolik och baptist och presbyterian. "Du har namn om dig, att du lever. 'Vi är en levande församling. Vi blomstrar. Vi fortsätter.' Men ni är döda!" Skriften säger så.

¹¹² "För det finns inget annat namn, som har getts under Himmelen bland människor, genom vilket människor kan bli frälsta." Inte. . . Baptisterna räddar en inte. Presbyterianerna räddar en inte. Katolikerna räddar en inte. Jesus räddar en.

¹¹³ Allt i de små läroböckerna, teorier skapade av människor, de skriver ner dem, "Det där är, vad vi tror." Och det är orsaken till, att vi håller oss borta från det. Vi har ingen annan lärobok än Bibeln. Ingen ledning, ingen biskop, utom Anden. Det är riktigt.

Och om det sedan kommer in en fel ande, som försöker trassla till någonting där inne, så kommer Ordet att trassla ut det. "Det där är fel. Håll er borta ifrån det." Förstår ni? Här kom Anden med och säger: "Det där är fel." Den bär vittnesbörd, för vår ande bär vittnesbörd tillsammans med Hans Ande.

Här kom en och sa: "Å, det borde vi göra. Å, jag tycker att det är all right för dem att göra *det här, det där, det andra.*"

¹¹⁴ Men Anden sa: "Det är något fel med det där." Går raka vägen tillbaka till Bibeln och tar fram det, liksom vi gör. "Och det är fel. Håll er borta ifrån det."

Det är orsaken till, att Bibeln säger: "Här är till den, som har vishet. Här är till den, som har kunskap. Här är till den, som har *det här.*" Församlingen där, ställer den i ordning. Ser ni inte Guds stora plan?

¹¹⁵ Titta nu. Filadelfias församlingstidsålder var metodisternas församlingstidsålder, den broderliga kärlekens församlingstidsålder, reformationen. Då den frodiga kalvinismen hade vuxit upp i den anglikanska kyrkan i England, där de inte ens hade några väckelsemöten längre, gick de direkt i frö, lät Gud John Wesley uppstå som en lagisk man, för att överta den arminianska läran. Och då han gjorde det, slog han den där saken i huvudet, och det förtjänade den att bli. Men vad gjorde han? Här kom metodisterna med och sprang precis lika långt åt *det hållet* som han (kalvinisterna) gjorde åt *det här hållet*. Där emellan finns det nu fortfarande metodister, fortfarande baptister.

¹¹⁶ Önskar att vi kunde komma över till Skrifterna här nu, ta Uppenbarelseboken 3, så ni får tag i det. Nu strax före. . . Den

sista församlingstidsåldern, som var pingstvännernas, är den ljumma, laodiceiska församlingstidsåldern, som avvisas.

Men kom ihåg, att då Jesus sågs på korset, och då Han stod ibland de sju gyllene ljusstakarna, var det mörkaste, det som var längst bort från Honom, Hans högra hand och Hans vänstra hand. "Och Han var att se på liksom Alfa och Omega." Inte det, som ligger däremellan. "Alpha och Omega," då Han hade Sin hand utsträckt. "Och han var jaspis och karneol.", som var Benjamin och Ruben, "den förste och den siste". Där hade Han Sina händer utsträckta. Där stod Han.

¹¹⁷ Men kom ihåg, då det här går ut, blanda inte ihop det! För då de fick de här namnen här, på de här samfundet, skulle de dö i precis samma saker, hela vägen framåt. Men Han sa, precis mellan metodisterna och pingstvännerna, då Han gick ut: "Jag har satt en öppen dörr framför er." Varsågoda, Namnet återställt igen. "Jag har satt en öppen dörr. För jag är Vägen, Sanningen och Livet. Ingen människa kommer till Fadern utom genom mig." Vad är det? Den där öppna dörren.

¹¹⁸ "Smal!" Smal, om du har lagt märke till det, är det inte r-a-k. Det är s-m-a-l. "Smal är vägen." Smal betyder vatten (ett sund).

Hur? "Tillbaka till Jesu Namn, som du hade! Du har inte. . . Du har litet liv. Du har inte förnekat mitt Namn." Sedan, sedan, *här* inne förlorade de det, gick in i ett katolskt samfund, kom ut i ett lutherskt samfund, kom ut i ett Wesley-samfund, sen går de rakt in i pingstvännerna då.

Men strax före ändens tid är Säden nästan borta från jorden. Den har blandats ut, de rättfärdigas Säd. Ormens säd hopar sig bara fortare och fortare och fortare, och gör sig redo för den här atomåldern, för att förstöras. "Men strax före den tiden ska jag ordna till en flyktväg. Jag ska ställa en öppen dörr framför er. Trång är den här porten och smal är den här vägen, och det kommer bara att vara några få av dem, som finner den. Men bred är den väg som leder till fördärvet, och många kommer det att vara, som kommer att gå in på den." Varsågoda! Strax före detta var det meningen, att det här stora Ljuset skulle lysa fram.

¹¹⁹ Jag är så glad. Jag vet bara inte, hur jag ska uttrycka det, jag är så glad. Här är det dags att avsluta, och jag har aldrig rört vid mitt ämne.

¹²⁰ Jag vill tala om: *Den helige Andes dop*. Jag kommer att beröra det i alla fall i tio, femton minuter. Jag ska inte hålla er kvar i tre timmar, liksom jag gjorde i går kväll. Jag ska försöka att inte göra det.

¹²¹ Om de nu har ett falskt vattendop, så har samfundet fel. Och vem som än ställer upp bakom vissa samfund, stöder absolut fel saker. De stöder det, som Gud är emot. Han sa så i de här församlingstidsåldrarna. Sa så i Skriften, och kallade dem

för prostituerade, för att: ”De lär ut människobud som Lära.” Nu, vi . . .

122 Jag gick till ett ställe för inte så länge sedan, till en viss man som kom in här och skrev en avhandling om gudomlig helbrägdagörelse. Och han sa: ”Det enda ifråga om dig, broder Branham”, sa han, ”som folk har emot dig, är att du går till pingstvännerna.”

Jag sa: ”Ja, jag ska komma till er”, sa jag, ”om ni vill stödja mig i er stad.”

Han sa: ”Mja”, sa han: ”Jag — jag tog upp det där.” Han sa: ”Jag tog upp det med biskopen i den här *vissa* kyrkan, metodistkyrkan.” Det finns ingen anledning att hålla igen ifråga om det. Han sa: ”Jag tog upp det, och de sa: ’Nu förstår du, vi som metodistkyrkan tror inte på de här miraklen.’”

123 Vad ska du göra nu? Ska du nu lyssna på metodistkyrkan eller samfundet? Om du gör det, är du en prostituerad religionsutövare. Tror du, att baptistkyrkan skulle stödja en sådan kampanj? [Församlingen säger: ”Nej.” — Utg.] Varför? För att de är baptister. Bibeln säger, att de är prostituerade. Hon födde sina döttrar, och de var ”skökor”. Varför? De ger ut samma slags lära, människogjord lära, i stället för Guds Lära. Det är därför, som vi inte är med i baptistsamfundet. Det är därför, som vi inte är med i metodistsamfundet.

124 Varför är vi nu inte med i pingstvännernas samfund? Varsågod! Det är exakt det. Om pingstvännerna skulle ha stannat, där . . . Om — om den lutherska kyrkan skulle ha stannat, där den skulle börja, skulle den ha varit pingstvännar. Men de blev ett samfund, så Gud lät en annan pingstvän uppstå, som hette Wesley. Och då Wesley så blev ett samfund, lät Han en annan en uppstå, som kallades baptister. Då de blev ett samfund, lät Han ytterligare en, som kallades för campbelliter, uppstå. Då de blev ett samfund, lät Han ytterligare en uppstå, som kallades pingstvännar. Då de har blivit ett samfund, går Han vidare. Titta bara och se efter!

125 Det är inte Guds gudomliga program. Det är inte i Guds program att ha de där samfunden. Så, ser ni, det är därför, vi inte är något samfund.

126 Kom ihåg det här! Jag sa i början, nu, att om jag sårar er, så menar jag inte att göra det. Det här är till för församlingen. Om du sitter med, så vill vi gärna ha dig här, men det här är, vad vi står för och varför, vi inte är något samfund.

127 Till att börja med, nu, är samfundet falskt och falska lärare. Jag sa, att det skulle göra ont, och jag vill, att det ska göra ont. De är absolut falska lärare. Vilken man som helst, som vet de här sakerna och kommer att stå och kompromissa, med baptister, metodister, lutheraner eller pingstvännar, och vet att Bibeln lär annorlunda, han är en falsk profet. Det går inte, att komma

omkring det. Det är exakt så. Det är därför, jag inte gick med i Assemblies. Det är därför, jag inte gick med i Oneness. Det är orsaken till, att jag inte gick med i baptisterna, metodisterna eller presbyterianerna, för att de är falska. Jag menar inte, att deras människor är falska. Jag menar, att deras teologi är falsk, för den stämmer inte med Guds Ord.

Paulus sa: "Om en . . ." Han gick hit bort . . . Låt mig visa er, vad Paulus sa, innan vi lämnar det här vattendopet!

¹²⁸ Då Jesus gjorde uttalandet i Matteus 28:19, sa Petrus tio dagar senare: "Omvänd er varenda en av er och bli döpta i Jesu Kristi Namn till era synders förlåtelse, så ska ni få Den Helige Andes gåva."

Nästa gång dopet nämnades, var då evangelisten Filippus gick ner och predikade för samarierna. Och han döpte varenda en av dem i Jesu Kristi Namn. Paulus . . . Petrus kom ner, eller Petrus och Johannes, rättare sagt, och la händerna på dem. De fick Den Helige Ande.

Sedan gick de vidare dit upp. Petrus gick då direkt till Cornelius hus. Och då Cornelius . . . "Medan Petrus ännu talade dessa Ord, föll Den Helige Ande över dem." Petrus sa: "Vi kan inte förbjuda vatten, för dessa har fått Den Helige Ande, liksom vi fick från början." Och han befallde dem att bli döpta i Herrens Jesu Kristi Namn.

¹²⁹ Då nu Paulus for genom Efesus övre kust, fann han några baptister. Och de hade en — de hade en apostel där uppe, en Bibelns apostel, och hans namn var Apollos. Han var en omvänd advokat, och han bevisade för människorna, att Jesus var Kristus med hjälp av Bibeln. Han sa: "Det är meningen, att Messias ska göra vissa saker. Den här Mannen var Messias."

¹³⁰ Och de hade en stor grupp människor där, och de jublade och ropade och hade det härligt. Aquila och Priscilla hade farit dit och anslutit sig till dem och hade gemenskap med dem. De hade inget samfund. De hade gemenskap. Och så såg de, att den här mannen var en stor man, å, han var klok, en advokat, och han var — han var en klok man. Så han . . . De sa: "Du är nu väldigt duktig på det du vet, du, men vi har en liten broder, som heter Paulus. Då han kommer, har han fått lite erfarenhet, han vet, vad han talar om. Han kommer att undervisa er om Herrens väg på ett tydligare sätt, om ni bara vill sätta er ner och lyssna på honom. Försök nu inte trycka på honom någonting, för han kommer inte att gå med på det. Förstår ni? Men fortsätt du bara — gå du bara vidare och lyssna på honom."

¹³¹ Och Paulus kom dit. Han lyssnade på dem och tittade dit bort en gång.

Han sa: "Det där är mycket bra, men har ni fått Den Helige Ande, sedan ni kom till tro, ni baptister?"

”Å”, sa de, ”har vi inte fått Den?”

”Jag tror inte det.” Förstår ni?

”Nähä, varför då?”

”Jo, hur blev ni döpta?”

”Å, vi har blivit döpta. Vi har blivit döpta.”

132 ”Nåväl, vem döpte er? Och hur döptes ni?”

Bibeln säger ”till vad”. Grekiskan, eller originalet, säger ”till hur”. Och det här säger: ”till vad”. Han sa: ”Vad döptes ni till?” Med andra ord: ”Hur döptes ni?”

133 ”Vi döptes av Johannes Döparen, samme man som döpte Jesus Kristus, samma vattenhål.”

Det där var ett ganska bra dop, tycker ni inte det? Det ser ut, som att det skulle vara all right, eller hur? Det ser ut, som att det skulle vara all right, om mannen som gick i vattnet tillsammans med vår Herre Jesus Kristus och döpte Jesus. Och Gud biföll det, så att Han kom ner i form av Den Helige Ande och gick in i Honom. Och Han sa: ”Detta är min älskade Son, i vilken jag finner behag i att bo i,” direkt efter det där dopet. För mig ser det ut, som om det där dopet var all right.

134 Och Paulus sa: ”Det fungerar inte längre nu. Det fungerar inte längre.”

”Varför fungerar det inte längre?” Förstår ni?

”Ni måste döpas på nytt.”

”Menar du, att vi som har blivit döpta av Johannes, som döpte Jesus, måste döpas om?”

”Det är riktigt.”

Man sa: ”Hur måste vi döpas?”

135 Han sa: ”I Jesu Kristi Namn.”

Och Paulus tog ut dem där och döpte om dem allesammans. Apostlagärningarna 19:5. ”Och då de hörde detta, blev de nu döpta på nytt i Jesu Kristi Namn. Och Paulus la sina händer på dem, och de fick Den Helige Ande.”

136 Om Paulus tvingade män och kvinnor att bli döpta på nytt i Jesu Kristi Namn, om jag predikade något annat evangelium, då är min ande inte rätt, liksom Paulus' var. ”Låt honom erkänna, att det jag skriver är Herrens bud!”

137 Och i Galaterbrevet 1:8 säger nu Paulus: ”Om en ängel från Himmelen kommer, en klart lysande ängel.” Vad talar han om? En uppenbarelse. Välsignat vare Herrens Namn! Det spelar ingen roll, hur bra din uppenbarelse är. Kommer ni ihåg den första av våra gudstjänster i förmiddag, om Urim Tummin? Om någonting kommer och uppenbarar det fullkomligt, så är han en lögnare, han är en falsk ängel, och mannen som bär hans budskap är en falsk profet. Det finns bara ett sätt att bli döpt, det

är i Jesu Kristi Namn. Om du inte har blivit döpt på det sättet, finns det en dopgrav som väntar. Det är riktigt.

¹³⁸ Falskt! Finn ett enda ställe åt mig, där någon någonsin har döpts i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes" namn! Det finns inte i de heliga Skrifterna. Vad är det? Det är en dogm, som började med den katolska kyrkan. Vi kan stödja det här. Vi har den fullständiga Nicenska fädernas läror. Vi har historien om den. Vi har Hislops *Two Babylons*. Vi har Josephus' skrifter. Vi har alla de antika historierna. Och Josephus skrev på Herrens Jesu tid. Hislops *Two Babylons* skrevs efter det. De *För-Nicenska Fäderna* skrevs efter det, innan den katolska kyrkan bildades. Och sedan kom den katolska kyrkan in och trängde undan det alltsammans och tog makten själva, och det hedniska Rom blev till det påvliga Rom. Och där förde de in det falska vattendopet med bestänkelse, och från Herrens Jesu Namn till "Fader, Son, Helig Ande". Och Jesus sa, under den inspiration Han gav Johannes på Patmos: "Du har ett namn, att du lever, men du är död." "Fader, Son, Helig Ande" är ett döende namn.

¹³⁹ Låt mig berätta en liten personlig erfarenhet för er från Schweiz, Tyskland och de platser, där jag har varit!

Hur arbetar spåmän? Hur färdas onda andar? Jag vill, att ni ska tro mig, som er pastor, för det är er som jag talar till. Djävlar färdas i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn". De klipper fjädrar och allt annat och kastar besvärjelser på varandra i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes" namn, kallar det för de tre höga namnen. Modern till det är de katolska kyrkorna. De går till de här små statyerna och knäböjer där och klipper en fjäder med sax och vänder den bakåt, och kastar besvärjelser på sina grannar osv., där de bränns ihjäl, och allting annat, för det.

¹⁴⁰ I Schweiz har jag stått med händerna på stolpen, *så där*, där hederliga män och kvinnor dog, då de skar av deras tungor och brände ut deras ögon och allting, med heta stänger, den där prostituerade katolska kyrkan. Inte bara den, utan även era tidiga anglikanska kyrkor. Och era protestantiska kyrkor gjorde samma sak. Och de kastade de där besvärjelserna genom "Fadern, Sonen och Den Helige Ande".

¹⁴¹ Er broder och pastor, jag har haft det — den uppskattade förmånen att genom Guds nåd vara skyddad i de här sakerna, men att få förstahandskännedom om, vad jag talar om. Då en kvinna hade kommit till den här församlingen, fördömt mig och sagt: "Han håller på med spiritism." Gud i Himmelen vet, vad det handlade om alltsammans. Jag kan inte ta någon människa... Jag...

¹⁴² Då de talade om för mig, att Pigalle i Paris var en så illa beryktad plats, hur visste jag det? Jag var aldrig där. Men jag for ner dit för att ta reda på, om det var riktigt eller inte. Jag tog

med mig två eller tre predikanter till och for ner dit till de där kvinnorna och sakerna, som klädde av sig på de där gatorna osv. Det är sanningen.

¹⁴³ Hur visste jag, att Rom ligger på sju kullar? Hur visste jag att påven hade GUDS SONS VIKARIAT? Jag var tvungen att ta någon annans ord för det. Hur visste jag att den tredubbla kronan var på påven, vikariens domsrätt över Himmelen, jorden och helvetet? Hur kunde jag veta det, innan jag for och såg det?

¹⁴⁴ Hur visste jag, att det fanns en levande Gud? Inte genom någons teologi, någon intellektuell föreställning om någon känslomässig period, som gick genom en svunnen tid, som otroende skulle tala om för oss. Men en dag där nere fann jag Honom och talade med Honom ansikte mot ansikte. Det gjorde sakerna annorlunda. Exakt rätt.

¹⁴⁵ Spiritismen fungerar genom "Fadern, Sonen och Den Helige Ande". Jag stod på ett möte där de där häxorna verkade. Tro inte, att de inte kommer att utmana en! De stod där. De kastade upp ett bord i luften, och det svävade runt, och en gitarr spelade. De stod där, och de ville få ut mig. Jag sa: "Ni har fel." Och anden svarade dem, en ande som bekände sig vara Gud, sa att den var Gud. Jag sa: "Det är fel. Det är en djävul."

De sa: "Den här mannen är en otroende."

¹⁴⁶ Jag sa: "Jag är otroende ifråga om de här sakerna, för de är inte från min Herre. Det här är häxeri. Det här är av djävulen." Jag sa: "Här ska jag nu pröva det där kraftfulla Namnet, som jag har blivit döpt i." Jag sa: "I 'höga Himlars' namn, säg mig sanningen!" Han ville inte ens svara mig. Jag sa: "I den 'heliga kyrkans' namn, säg mig sanningen!" Han ville inte svara mig. Jag sa: "I 'Faderns, Sonens och Den Helige Andes' namn, säg mig sanningen!" Och han ville inte svara mig. Men jag sa: "I 'Jesu Kristi' Namn, säg mig sanningen!"

¹⁴⁷ Han sa: "Ja. Det är fel." Gud vet, att det där är sanningen. Jajamensan.

Å, tro på Fadern, tro på Sonen,
Tro på Den Helige Ande! Dessa tre är Ett.
Djävlar ska bäva, syndare vakna,
Tron på Herren Jesus får allting att skaka.

Jajamensan. Stanna kvar hos det Namnet!

¹⁴⁸ "Du har ett namn, att du är levande, men du är död." Där är din kyrka. Där är den.

¹⁴⁹ Lyssna. Det finns en enda kvinna, som sitter. . . Det finns fina, trevliga och vackra kvinnor, som sitter i den här församlingen i förmiddag. Unga kvinnor, medelålders kvinnor, gamla kvinnor, de är fina allesammans. De är någons hustru, någons dotter, någons älskling osv. Det är de allesammans. Det finns en enda fru Branham, som sitter här. Ni är kvinnor

allesammans. Men det finns en enda fru William Branham. Hon är den, som följer med mig hem. Hon är den, som är min älskling. Hon är den, som uppfostrar mina barn.

¹⁵⁰ Det finns många fina församlingar i världen i dag. Men det finns en enda fru Jesus, som föder fram Guds riktiga, sanna, pånyttfödda skapelser. Ni förstår vad jag menar, eller hur? Hennes namn är inte metodist. Hennes namn är inte baptist. Hennes namn är Jesus, fru Jesus. Visst är Hon det. Hon föder fram människor, inte medlemmar i metodistkyrkan. Hon föder inte fram kyrkobaptister, eller presbyterianer, eller katoliker. Hon föder fram dem, födda och rotade och grundade i Kristus Jesus. Där är Hon. Det är Hon. Jag är så glad, att jag är tillsammans med Henne. Hon är en mystisk Församling. Hon har inget samfund. Hon har inga av de här stora, fina, flotta namnen och stora byggnaderna. Hon möts varhelst Kroppens lemmar kommer tillsammans. De tillber i Ande och i Sanning. De var förutbestämda innan världens grund lades.

Ett enda Skriftställe till, och jag lovar er, att jag ska sluta. Och jag ska lämna resten av det till ikväll. Leo, du kan få tag i det där ikväll, då.

¹⁵¹ Låt oss gå till Efesierbrevet, bara en minut. Läs bara det här enda Skriftstället, sedan ska jag lämna det åt er. Vi får reda på, vad Bibeln nu säger om det här. Jag ska ta den här store läraren, Paulus, som är . . . Det har aldrig funnits någonting likt honom.. Han var aposteln för hednaförsamlingen. All right. Slå upp Efesierbrevet 1!

¹⁵² Nu ska vi avsluta, om en minut bara. Lyssna på det här, min käre vän! Lyssna på Paulus som predikar för samma slags Församling som jag gör i förmiddag!

*Paulus, Jesu Kristi apostel genom (den presbyterianska kyrkans? Vilken kyrkas?) vilja
Guds vilja, till de heliga (de helgade) som är i Efesus, . . .*

Kom nu ihåg, att de är utspridda över hela världen. Men det här är gruppen i Efesus, som han talar till. Nu talar han inte till hela världen. Han talar inte till lokala församlingsmedlemmar. Han riktar detta till de heliga. Låt oss se!

. . . och till de trogna i Kristus Jesus.

Hur kommer vi in i Kristus Jesus? ”Genom en enda Ande är vi alla döpta,” lever troget. Hur vet man, att man har Den Helige Ande? Vi kommer kanske att komma fram till det ikväll. Förstår ni? All right.

. . . i Kristus Jesus.

Nåd vare med er och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus!

*Välsignad vare vår Herres Jesu Kristi Gud och Fader,
som har välsignat oss med alla andliga välsignelser på
himmelska platser . . .*

153 Vet ni, det behövs inte en massa ropande. Det behövs inte en massa skrikande. Det där är all right, ingenting emot det. Det är all right. Det där behövs inte. Det krävs ett — ett undergivet hjärta, som sitter på himmelska platser och festar på Andens ting. Och vad festar Anden på, känslor? Inte allt som allt. Det ger känslor. Förstår ni? Men man skulle kunna . . .

154 Kom ihåg! Minns ni synen om regnet och vetet, ogräset? Kom ihåg den! Då det behövs regn, finns det en liten kardborre, dess huvud hänger ner, vetets huvud hänger ner. Då regnet kommer, hoppar båda upp och skriker. Samma regn. ”Men på deras frukt ska ni känna igen dem.” Titta!

Nåd vare med er, . . . från — från Gud vår fader, . . .

Se upp nu! ”Eftersom . . .” Den fjärde versen nu.

Eftersom han har utvalt oss i honom . . .

Vid den sista väckelsen? [Församlingen säger: ”Nej.” — Utg.] Va? [”Nej.”] Då vi blir medlemmar i baptisterna eller met- . . .? Nej. ”Har utvalt,” innan de hade mötet. Ja.

. . . innan världens grund lades, . . .

Han utvalde oss redan då. Inte, vi utvalde inte Honom. Han utvalde oss. Förstår ni? Han utvalde oss då, innan världens grund lades.

. . . för att vi skulle vara heliga . . .

155 Hur var vi heliga? Inte genom vad vi gjorde, utan vad Han gjorde för oss, för vi kan inte vara det. Hur kan man göra en gris till ett lamm? Broder Roy, du födde upp både grisar och lamm. Man kan inte — man kan inte — man kan inte blanda dem. En gris bara . . . Han går omkring och äter alla slags saker, som han kan. Han kommer ut på en gödselhög och äter magen full. Nåväl, man behöver inte må illa för det. Man tycker, att grisen bara är all right. Han är bara en bra gris. Det är alltsammans. Men man ser inte ett lamm där i närheten. Han skulle inte kunna bjuda honom på middag, han skulle inte komma. Nej. Vad är det fråga om? För han är en gris. Gå och säg åt honom, du, att han har fel! ”Pris ske Gud, jag är en gris. Håll dig på din egen mark! Gå ner dit, du, och var en frimickel om du vill.” Varsågod!

”Om man älskar världen eller det, som hör världen till, är Guds kärlek inte ens i en.”, säger Ordet.

156 Inte för att jag slutade äta gödsel, nu, gjorde mig annorlunda än en gris, ser ni, gjorde mig inte längre till en gris. Det är inte det. Men då min natur förändrades. ”Å, de satte ett staket omkring, antar jag. De spärrade av. Det är inte meningen, att jag ska göra *det här*”? Nej, då. Man spärrar inte av någonting från

det här. Man föds bara på nytt. Det är alltsammans. Man har bara förvandlats. Det är riktigt.

¹⁵⁷ Men om man kunde ta anden ur det där – ur det där lammet och sätta den i grisen, skulle det där lammet göra samma sak. Grisen skulle göra samma sak, som lammets ande i honom skulle göra, och det där lammet skulle vända sig helt om och göra samma sak, som grisen gjorde.

Ser ni nu, era grisar, var ni är någonstans? Förstår ni? Det där är exakt rätt. Det är riktigt. Förstår ni? Man går vidare ut och älskar det, som hör världen till, bär shorts och gör alla de här sakerna. Går vidare, det visar vad man är.

¹⁵⁸ ”På deras frukter ska ni känna igen dem. Plockar människor fikon från törnen?” Förstår ni? Nej, nej. Man plockar fikon från fikonträd. Man får äpplen från äppelträd. Man får törnen från törnbuskar. Det är riktigt.

Lyssna nu riktigt noga, nu!

Han har förutbestämt oss till adoption av barn åt sig genom Jesus Kristus, enligt sin egen vilja, efter sin – sin egen viljas goda behag.

Han har förutbestämt oss till sin nåds härlighets pris, genom vilken han har gjort oss välbehagliga i den älskade.

¹⁵⁹ Vem gjorde det? ”För att jag slutade dricka? För att jag slutade röka?” Nej, Han gjorde det. Han gjorde mig, innan världens grund lades, välbehaglig i Sin nåds närvaro. Ingenting som jag gjorde. Jag gjorde aldrig någonting åt det. Hade inte ett enda dugg med det att göra.

Jag var en gris till att börja med. Jag var en syndare, född i en familj av drinkare, uppvuxen på ett hembränneri, satt på en whisky tunna, vanärad. Det är riktigt. Hembrännare i Kentucky, hade aldrig ett par skor på mig, förrän jag var en stor stor pojke. Håret hängde ner i min nacke, där jag satt där uppe på en hembräntkage och gjorde hembränt.

Ändå kom Den Helige Ande till mig, då jag var sju år gammal och sa: ”Rör inte en droppe av det! Och du ska inte hålla på med de där små gamla flickorna där ute! Och rök inte en cigarett och tugga inte en tugga tobak!” Oj, oj!! Vad var det? Faderns goda vilja, innan världens grund lades, att Han skulle sända mig för att predika Evangeliet och leda Hans får. Gud välsigne Honom och för evigt det där stora Namnet! Jag kommer att hålla fast vid Hans Bibel, sjunka eller drunkna, populär eller impopulär. Om någon älskar mig eller inte, vill jag behaga Honom. Jag vill göra det, som behagar Honom.

¹⁶⁰ Om baptisterna avvisar mig, metodisterna, pingstvännerna, med deras ”första bevis, att tala i tungor är Den Helige Ande.” Det är orsaken till, att vi inte är pingstvännerna. Vi tror inte, att

tungotalet gör en fylld med Den Helige Ande, inte mer än vi tror, att om man bor i en lada, så blir man en gris. Nänämensan. Inte mer än vi tror, att om man bor i — i en kungs palats, skulle det göra en till kung. Det gör det inte! Man skulle kunna vara en tjänare. Förstår ni? Man skulle kunna vara vad som helst. Nänämensan.

¹⁶¹ Vi tror att man får Den Helige Ande genom en upplevelse, inte genom någon mytisk intellektuell uppfattning av Skrifterna, utan genom en erfarenhet som man ensam känner till. Om ni nu vill veta, om det var Den Helige Ande, så ge akt på, hur ert liv ser ut därefter. Det kommer att visa, vilket slags ande, som kom in i er.

¹⁶² Man kanske talar i tungor, och man kanske inte gör det. Men varför gjorde pingstvännerna någonting så hemskt som det där? Få tag i det där! Varför gjorde pingstvännerna det där? Varför? För i början, då Gud började återupprätta då tidigare, för fyrtio år sedan, ge tillbaka gåvorna, började någon tala i tungor. Och att tala i tungor är den minsta gåvan av hela högen gåvor enligt Paulus undervisning. ”Den minsta av alla gåvor är att tala i tungor.” Och så snart de gjorde det, blev de allesammans upprymda och bildade ett samfund, och kallade det för General Council, vilket är Assemblies of God.

¹⁶³ Jag har nu talat med några av deras bästa män, deras bästa teologer, och de säger: ”Broder Branham, du har rätt. Men vad kan vi göra nu? Om vi skulle resa oss mot det där, skulle vi bli utsparkade. Och vad skulle vår församling tycka om oss? Då vi har undervisat dem i årtal, vi har lärt dem i årtal, att ’Beviset på Den Helige Ande är att tala i tungor.’ Tänk om vi skulle ändra på det nu?” Det där är samfundets förbannelse.

Pris ske Herren! Vi har inget samfund. Precis liksom Anden leder, tar vi Det.

Den Helige Andes dop är en personlig upplevelse.

¹⁶⁴ Jag har sett människor tala i tungor. Jag har sett häxor och trollkarlar. Vilken missionär som helst vet detsamma, som någonsin har haft med häxeri och djävlar att göra. Jag har sett dem stå och tala i tungor och kasta jord över bakre delen av sitt huvud, och skära sig med en lans och tala i tungor och uttyda det. Och man säger, att det där är Den Helige Ande? Det är det förvisso inte. Det är en djävul.

Jesus sa aldrig: ”På deras tungotal ska ni känna igen dem.” utan: ”På deras frukt ska ni känna igen dem.” Och Efesierbrevet 5:1 säger att: ”Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, godhet, mildhet, tålmodighet, saktmodighet, tro, måttfullhet.” Är det där riktigt? Varsågod!

¹⁶⁵ Om du nu är metodist, följer den sortens frukter dig, att du inte är lättretad, så att du slåss mot en maskinsåg, om du har tålmod, eftersom du har kärlek och är hänsynsfull mot alla, om

din första kärlek är Kristus, din andra är din medmänniska, låter dig vara den tredje, osv, om du går vidare, har tålmod, mildhet, långmodighet, tro. ”Oj”, säger du, ”Herrens Ande är över mig. Och det finns gudomlig helbräddagörelse. Den Helige Ande är densamme idag.”

¹⁶⁶ Nu säger du: ”Vänta en minut! Jag har fått undervisning i Kristi kyrka. Miraklens tider är förbi.” Du har en djävul. Det är riktigt.

Man säger: ”Jaha, vi måste döpas. I Bibeln finns det ingenting sådant som att bli döpt i ’Faderns, Sonens och Den Helige Andes’ namn. Jag ser det just nu. Det står i Skriften. Det är Herrens Jesu Namn. Överallt är det Herrens Jesu Namn.”

¹⁶⁷ ”Vänta en minut! Vi kommer att sparka ut dig ur Assemblies.” Om du böjer dig för det, har du en falsk ande i dig. Du lyssnar på en falsk undervisning eller en falsk profet.

¹⁶⁸ Finn nu bara ett enda ställe, där de någonsin döptes i ”Faderns, Sonens och Den Helige Andes” namn, så ska jag ge mig för dig. Jag ska visa dig vartenda ställe, de döptes i Herrens Jesu Namn. Vem har rätt nu, Assemblies eller Bibeln?

¹⁶⁹ Om du säger: ”Ja, jag har blivit bestänkt. Pris ske Gud, det är precis lika bra för mig. Du har bara inte tillräckligt med utbildning. Jag ska säga dig, bestänk dem! Vad gör det för skillnad, att hålla vatten på eller sänka ner dem?”

Jag bryr mig inte om vad det — vad det ser ut som. Bibeln säger, att man ska döpas. Och *döpa* betyder ”att bli nedsänkt”.

Man säger: ”Vad gör det för skillnad?”

¹⁷⁰ Tja, tänk om — om Gud sa till Moses: ”Ta av dig skorna, du är på helig mark!” Moses säger: ”Det är för mycket besvär. Jag tar bara av mig min hatt, jag måste ju snöra upp mina skor.”? Skulle det ha varit lika bra? Nänämensan. Gud skulle aldrig ha talat till honom, förrän han tog av sig sina skor.

Och Gud kommer aldrig att tala till församlingen, förrän den kommer tillbaka till de artiklar och principer, som Kristus fastställde, och den inte domineras av någonting känslomässigt eller något samfund, som drar den åt *det här* hållet eller *det där* hållet. De måste komma tillbaka till att tro på mirakel, tro på tecken, tro på Den Helige Ande, att döpas i Jesu Kristi Namn och alla de här sakerna. De måste komma tillbaka till Det, annars kommer Gud inte att tala till dem. Det är exakt riktigt. Det är där församlingen är.

¹⁷¹ Det är därför, vi inte är samfundsmänniskor. Det är exakt därför, vi inte tillhör något samfund. Vi tror på Bibeln, och så finns det massor av saker i Den, som vi inte vet, massor av Det, men vi står öppna, Herre Jesus, uppenbara Det bara!

Och vi ska vandra i Ljuset, det är ett vackert
Ljus,
Det kommer dit barmhärtighetens
daggdroppar är klara.
Lyser runt omkring oss, om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

Inte metodister, baptister, presbyterianer, utan Jesus,
världens Ljus.

Alla ni Ljusets heliga förkunna,
Jesus, världens Ljus.
Då ska Himmelens klockor ringa,
Jesus, världens Ljus.

Allesammans, i form av tillbedjan nu!

Vi ska vandra i ljuset, det vackra . . . (Håll den
bara en minut, ser ni!)
Kommer dit barmhärtighetens daggdroppar är
klara.
Lyser runt omkring oss, om dagen och om
natten,
Jesus, världens Ljus.

¹⁷² Skulle ni inte hellre vilja ha Jesus och Hans Ord än att ha
något samfunds uppfattning om det? Hur många skulle hellre
vilja ha Jesus och Hans Ord?

Finn nu ett enda ställe här inne, där Gud någonsin
förordnade om ett samfund! Finn ett enda ställe, där Han
någonsin satte in en kvinnlig predikant eller vigde en i
Skrifterna! Finn ett enda ställe, där någon person någonsin
har blivit bestänkt eller begjuten! Finn ett enda ställe där
någon någonsin döptes i Jesu Kristi Namn, var som helst, där
det är något annat än Jesu Kristi Namn, inte "Fadern, Sonen,
Den Helige Ande." Finn där en enda person någonsin döptes i
"Faderns, Sonens, Den Helige Andes" namn! Kom och visa mig!
Där varenda person döptes i Jesu Namn.

¹⁷³ Nu fortsätter vi in på djupare saker än det här nu. Nu går
vi in på "det första beviset," osv., och bara för att se, var det är
någonstans.

Om de nu undervisar tvärtom mot det där, lär de ut saker,
som inte finns i Bibeln.

¹⁷⁴ Kom ihåg, att jag ber er om ett enda ställe, där det någonsin
fanns ett samfund. Visa mig bara ett! Då har någon fel. Jag ber
inte om att det ska finnas ett *här* och ett *här* borta, kanske,
om det andra inte fanns. Jag visar er. Visa mig ett enda ställe,
där det någonsin fanns ett samfund, trehundra år efter den siste
apostelns död! Visa mig var det finns ett enda samfund som den

katolska kyrkan inte har startat! Visa mig ett enda ställe, där Bibeln inte fördömer samfund. Varför är man då ett samfund?

¹⁷⁵ Visa mig ett enda ställe nu, ett enda ställe, ett enda ställe där någon person någonsin har blivit bestänkt till sina synders förlåtelse! Jag menar inte bara ett *här* och *där*. Visa mig nu ett enda ställe i hela Skriften! Visa mig ett enda ställe i hela Skriften, där någon någonsin har blivit begjuten till sina synders förlåtelse! Visa mig ett enda ställe, där någon någonsin döptes i Je- . . . Faderns, Sonens Den Helige Andes namn! Bara ett enda ställe, en enda person, där en enda person någonsin döptes i "Faderns, Sonens, Den Helige Andes" namn!

Visa mig ett enda ställe, där Gud någonsin har satt in en kvinnlig predikant i församlingen, eller sa, att hon ska vara det. Var finns det någonstans?

Det där är en stor utmaning. Men jag vill finna din fråga, nu, liggande på predikstolen, och visar mig, var en av de här sakerna finns, så ska jag be om ursäkt ikväll. Om det inte är så, om du inte har uppfyllt de här kraven, så varför inte uppfylla dem? Kom och var en av oss! Det är du i alla fall möjligtvis.

¹⁷⁶ Om ditt namn står i Lammets Livsbok, kommer du att vandra i Ljuset, du kommer att se Ljuset. Gud kommer att uppenbara Det, och du kommer att vandra i Det. Det är exakt riktigt. Förstår ni?

¹⁷⁷ Vad nu då? Jag tar er inte tillbaka till en församling. Jag tar er tillbaka till Bibeln. Vad sa nu Paulus? Vad sa Paulus? "Om en ängel från Himmelen predikar något annat än *Det här*, vare han förbannad."

¹⁷⁸ Gud sa: "Låt varenda människas ord vara lögn, och mitt vara Sanningen!" Så jag bryr mig inte om vad vilken kyrka som helst säger, pingstvännen, baptister eller presbyterianer. Guds Ord är Sanning. Varför började de med det här? På grund av samfunden.

¹⁷⁹ Pingstförsamlingarna, Assemblies of God, skulle idag ge vad som helst, ända djupt ner i de där stora lärarnas hjärtan, för att aldrig ha satt igång den här dogmen om "första beviset: att tala i tungor." De vet, att det där är fel. Det är inte vattentätt. Det är det förvisso inte. Jag kan bevisa för er med Guds Bibel, att man inte får Den Helige Ande genom att tala i tungor. Det finns inte Här inne. Å, tänker man, ja visst. Det är skrivet så likt, att det skulle kunna lura själva de Utvalda. Förstår ni?

"Han har gömt det för de klokas och förståndigas ögon och uppenbarat det för småbarn." Det är en andlig uppenbarelse. Man ser uppenbarelsen träffa det och ser det lysa upp. Ser ni, varsågod! Förstår ni? Där är saken man vill ge akt på, min vän, ser du, där är det.

180 Vi tackar Gud för Den Helige Ande, som är vår Lärare. Och Han går inte bara ut och hämtar någon liten gammal mytisk idé, och tar upp den hit och säger: "Å, halleluja! Här är det, precis, skrivet precis här. Halleluja!" Den Helige Ande går tillbaka och för en raka vägen fram genom Skriften, sätter henne rätt ner, raka vägen genom Skriften. Förstår ni? Det är då, man får Sanningen. Det är exakt så. "För föreskrift måste vara på föreskrift på föreskrift, och rad på rad på rad." Det är så, Bibeln säger, att man ska göra det.

181 Man säger: "Fördömer du samfundet?" Nänämensan. "Fördömer du kvinnliga predikanter?" Nänämensan. "Fördömer du, att man talar i tungor?" Nänämensan. "Fördömer du de här människorna, som är döpta i 'Faderns, Sonens, Den Helige Andes' namn?" Nänämensan. Nänämensan. Men, jag säger, att om de vet bättre nu, kommer Gud att hålla dem ansvariga, om de inte följer med i Ljuset. Man kanske inte visste det förrän just nu, men man vet det från och med nu. Förstår ni?

Om du nu inte tycker, att Det är rätt, så rannsaka Skrifterna! Finn sedan ditt ställe, och kom tillbaka och lägg det på det här bordet i kväll, så ska vi se efter, om det är rätt eller inte. Så gå och rannsaka Den med öppet sinne och öppet hjärta, du!

182 Det där, nu, den här undervisningen på det här viset, nu, är till för Branham Tabernacle, ser ni, precis här, just precis här. Det finns inte . . .

183 Jag önskar, att det inte var "Branham Tabernacle". Jag önskar att det bara kallades för "The Tabernacle", inte en gång hade mitt namn knutet till det.

184 Jag tänker överlämna den här kyrkan. . . Ni vet allesammans, att då vi köpte den, köpte jag den när jag arbetade åt Public Service Company. Och satte upp det här här och kallade det bara så, för att broder Seward och dem knöt mitt namn till den, då de skrev in det i lagfarten där nere. Så snart jag kan komma loss från den här saken, som vi är inne i nu, kommer den här kyrkan att överlåtas till den här gruppen och bara som gåva, mitt namn tas bort från den.

185 Jag tycker inte, att mitt namn borde finnas på den här kyrkan. Den borde inte vara ett "Branham's Tabernacle." Den borde bara vara en kyrka, "Herrens Jesu Kristi kyrka", eller någonting liknande. "Herrens tabernakel", ser ni, "Bostaden", "Bönhuset", eller någonting annat, få något slags namn. Låt församlingen välja sitt namn! Mitt namn, jag är — jag är bara en människa. Mitt namn förtjänar inte att stå på den här, inte mer än ingenting. Orsaken till, att de var tvungna att sätta mitt namn på den här, är att mitt namn stod på lagfarten, det stod "Billy Branham." Förstår ni? Och det borde inte vara där. Nänämensan. Det borde vara en församlings kyrka. Den här, den här borde vara till för församlingen här.

¹⁸⁶ Och den här församlingen är självständig. Det finns ingen styrelse av förtroendemän eller diakoner, som kommer att tala om för er, vad ni ska göra. Den här församlingen i en hel omröstning talar om för er, vad ni ska göra. Det är exakt rätt, om det finns ett beslut.

¹⁸⁷ Om du inte gillar din pastor, och det finns två eller tre personer som har något emot pastorn, kan de inte resa sig tillsammans med sina diakoner, förtroendemän, de är bara de funktionärer de är här. De har bara en röst. Det är alltsammans. Om han är andre pastor, har han bara en enda röst. Han är precis liksom den lekmanamedlem, som sitter där bak. Hela församlingens omröstning avgör saken. Och det där är rätt. Det är — det är rätt. Ingen diakonstyrelse avsätter en pastor, och ingen pastor avsätter en diakonstyrelse. Församlingen gör det, i en allmän omröstning.

¹⁸⁸ Den är självständig i sig själv. Vi har inga biskopar. Vi har inga överintendenten. Vi har Jesus. Amen! Han är Biskopen. Han är Överintendenten. Han är Chefspastorn. Han är Kungen. Han är Herren. Han är Helbrägdagöraren. Han är Allt-och-Allt. Och vi är bara Hans undersåtar, som vandrar i Ljuset. Amen.

¹⁸⁹ "Och Han satte några i Församlingen." Vad? "I Församlingen", i Kroppen. "Satte in några där." Vad?

"Först apostlar", det är missionärer. Vi har en här i kyrkan nu, en liten pojke som sitter där bak, en vän till mig, broder, jag kallar honom Creech Jefferies. Det är den första, högsta kallelsen, en missionär. Man säger: "Är en apostel en missionär?" Absolut. Gå och titta i lexikonet och ta reda på, vad *apostel* betyder! Det betyder "en utsänd". Gå och titta, vad en *missionär* betyder, "en utsänd". Samma sak. Den högsta graden är en missionär, som reser över haven för Herren Jesus. Hög, "Först apostlar".

¹⁹⁰ "För det andra profeter." Vad är en profet? En siare. Inte en som påstår sig. . .

Inte en apostel, som påstår sig vara missionär och stannar hemma, utan en som verkligen är missionär.

Och en profet, en siare.

¹⁹¹ Apostlar, profeter, lärare, evangelister, pastorer, det är vad Kroppen består av.

I den där lokala kroppen, sedan, finns det nio andliga gåvor. En av dem är vishet, kunskap, gudomlig helbrägdagörelse, tungotal, uttydning av tungotal, alla de här olika gåvorna, som finns i den lokala kroppen.

Och de här apostlarna, pastorerna, lärarna och evangelisterna, är allesammans här för att vara säkra på, att i de här gåvorna, de här sakerna fungerar rätt. [Broder Branham knäpper med fingrarna. — Utg.] Om de finner, att någonting

falskt uppstår, fördömer de det snabbt, för det är inte enligt Skriften.

Låt någon komma fram hit och säga: ”Pris ske Gud, jag har olja i mina händer. Titta *här*. Ni vet, jag — jag tror, att jag har Den Helige Ande, och jag har olja i mina händer.”

¹⁹² Man kommer att höra någon säga: ”Det där är inte enligt Skriften.” Det är riktigt. ”Låt oss ta den och gå in hit i rummet! Låt oss rannsaka Skrifterna! Visa mig i Skrifterna var det där finns, beviset på Den Helige Ande.”

¹⁹³ En sa: ”Å, jag talade i tungor. Jag har Den.”

”Visa mig i Skrifterna, att det där är beviset på Den Helige Ande!” Det är riktigt.

¹⁹⁴ ”Å, Herren kallade mig att predika,” säger någon kvinna.

”Visa mig i Skrifterna, att hon gjorde det.” Ja.

¹⁹⁵ ”Å, jag vet, att Herren sa det till mig. Han välsignade mig den där kvällen då jag döptes i ’Faderns, Sonens, Den Helige Andes’ namn.”

”Visa mig i Skrifterna, var det är meningen, att man ska göra det!”

¹⁹⁶ ”Nåväl, jag är precis lika bra som vilken annan som helst, och jag är metodist, eller baptist eller presbyterian. Jag är pingstvän.”

”Visa mig i Skriften, var Gud sa det!” Förstår ni? Det där är riktigt. Det finns inte där.

¹⁹⁷ Det där är nu en vidöppen utmaning till er medlemmar i det här tabernaklet. Det är en vidöppen utmaning. Om du nu finner en enda sak, som du tycker är fel, som jag har sagt i förmiddag, en enda sak, som är tvärtemot Skriften, är det din plikt att lägga det där på den här predikstolen i kväll. Det är riktigt. Ta det med dig och lägg det här! Visa mig Skriftstället, den vers i Bibeln, där det fanns ett samfund, att Jesus skapade ett samfund, eller någon av de här sakerna, som jag har undervisat om. Var Han någonsin vigde och satte in en kvinna i församlingen som predikant, var Han någonsin påbjöd bestänkning, begjutning eller — eller någonting av den sorten, som jag har talat om. Lägg det här!

Så ikväll ska vi, om Herren vill, gå in på ”Den Helige Andes dop”. och på ”ormens och kvinnans säd”. All right. Herren välsigne er! Hur många känner sig bra?

Å, jag känner för att fara vidare,

Å, jag känner för att fara vidare.

Sjung den där nu riktigt ljuvligt för Herren!

... Det himmelska hemmet är ljusst och vackert,

Och jag känner för att fara vidare.

Å, jag känner för att fara, (Fara vidare!)
 Å, jag känner för att fara. (Fara vidare!)
 Mitt himmelska hem är ljust och vackert,
 Och jag känner för att fara vidare.

[Blankt ställe på bandet. — Utg.]

¹⁹⁸ Det har nu varit en sak, sedan jag har varit i den här viloperioden under de här några veckorna, Jag fann, att det har varit fel med mig. Och jag vill bekänna det nu för min församling. Jag satt bakom de här ek- och hickoryträden här nere och studerade, "Var gjorde jag mitt första misstag? Vad fick mig att gå fel? Vad var det?" Vet ni, vad jag fann, som gör att det blir fel för mig? Det finns någonting sådant som att överdriva någonting. Visste ni det? Man kan försöka vara all right och försöka vara snäll, och så kan man vara alltför snäll. Och jag har bara låtit folk knuffa omkring mig. Förstår ni?

De säger: "Nå, broder Branham, kom över hit. Herren sa åt mig att säga till dig det här."

"Ja, all right, broder, här kommer jag."

"Å, broder Branham, gå inte *dit* bort, *hit* bort."

¹⁹⁹ "Ja, det kanske är bäst, att jag inte går dit." Förstår ni? Och så vet man inte, vad man ska göra. Det är det, som gör mig nervös.

Jag går dit Herren leder mig att gå, och jag bryr mig inte om vad någon säger om det. Förstår ni? Det är exakt rätt. Så jag vill inte såra känslor.

²⁰⁰ Och sedan märkte jag en sak till. Mina barn där uppe har blivit en skara neurotiker, som skriker om natten och allting. Folk kommer in i och ut ur huset där hela tiden, folk kommer från alla håll. Jag klandrar inte människor för det, sjuka människor. Men vi har ordnat för allt det där.

Och här i kyrkan, då jag kommer för att hålla ett möte, å, jag måste nästan smyga mig ut, komma ut ur kyrkan, för att folk bara stannar kvar, och *det här* och *det där*. Jag är så trött, och ibland då jag kommer ut på ett helbrägdagörelsemöte och jag inte är riktigt snäll mot dem, säger jag. . .

"Säg, broder Branham, Herren sa. . ."

"Ja. När vi kommer hit bort, gå. . ." Det där är inte alls bra. Jag borde inte göra så. Vi måste inte göra det.

²⁰¹ Nu har vi vidtagit åtgärder för att ta hand om det där. Och kom nu bara ihåg, att vem som helst, som vill. . . Jag vill träffa allesammans. Och jag vill ha tid att tala med folk. På det här viset kan man inte. Man får in någon dit, och innan man vet ordet av, har all ens tid har gått åt till en enda, och — och man får inte träffa den andra. Och det där är inte rätt. Människor kommer långa vägar bara för att få några ord med en. Och om Gud har — har gett de där människorna den tron på mig, så att de tror på det

där, förtjänar de litet tid för att bli undervisade. Man bör ju inte bara avvisa dem och säga: "Nej, jag tar inte emot någon." Det är inte rätt. För jag är rädd för att göra det, för . . .

Någon kommer och säger: "Nu säger Herren till mig, broder Branham, att du borde göra en *viss, särskild* sak. Det här är — det här är Herrens vilja nu." Herren kommer att tala om Sin vilja för mig. Förstår ni?

²⁰² Herr King var här nere. Hur många minns R. A. King, som brukade komma hit? Han sa . . . Jag höll på att bygga en båt där uppe en gång. Han sa: "Broder Branham, bygg den där båten enligt dina egna specifikationer, du!"

²⁰³ Han sa: "Jag byggde . . . Rättare sagt, någon man byggde en båt en gång, och en man kom förbi, och sa: 'Du borde säga de här relingarna på *det här* sättet.' Nåväl, han försökte göra det på det sättet. En annan en sa: 'Å, du borde göra det på *det här* sättet, alltsammans, spanten och alltsammans. Båten borde vara *så här*, och bogen borde vara *så här*, och bogen, och aktern, och rodret.'"

²⁰⁴ Och han sa: "Det blev den fulaste sak, man någonsin har sett, då han blev färdig." Han sa, "Han bara tog båten och stuvade undan den på bakgården, och började om med sina sågar för att säga till en ny åt sig."

²⁰⁵ Han sa: "Någon kom förbi och sa: 'Ser du, det är *så här* du borde bygga den.' Han sa: 'Den där som byggdes enligt andras instruktioner, är ute på bakgården. Jag bygger den här på det sättet, som jag tycker att den borde byggas.'" Det är riktigt.

²⁰⁶ Om nu Gud vill, att jag ska göra någonting, kommer Han att tala om för mig, vad jag ska göra. Om du tycker att jag har fel, i det jag gör eller något liknande, så be för mig, du, att Gud ska rätta till det åt mig. Förstår ni? För jag kan inte lyssna på alltför många.

²⁰⁷ Ni här i kyrkan, nu, ni kanske bara måste lyssna till en eller två personer, men här träffar jag tiotusentals. Hur kan jag göra det? Då sa jag: "Innan jag ger någon människa ett svar, ska jag sätta mig ner och studera det ordentligt, och se, hur Den Helige Ande leder. Sedan ska jag säga till honom eller säga till henne, vad det än är, och det är mitt beslut. Jag kommer att stå fast vid det. Så är det, stanna kvar där."

²⁰⁸ Nu är intervjuerna ordnade. Vem som helst, som vill träffa mig, fullkomligt all right, om ni vill ringa BUtler 2-1519. Titta bara i telefonkatalogen och finn William Branham, BUtler 2-1519, så kommer arrangemang att vidtas för intervjuer. [Telefonnumret har ändrats. — Utg.] Det kommer att skrivas ner, precis exakt vilken tid och platsen att göra det. Och jag kan träffa varenda person, vara tillsammans med dem, hjälpa dem med deras problem osv. Men jag kan inte bara gå in och stanna en dag med en och fyra eller fem timmar med *den här* och nästa

dag missa alltsammans. Vi har *så och så* mycket tid. Vi frågar dem, vad de vill ha och hur lång tid och ordnar till det. Och vi träffar varenda person. Vi har det där.

²⁰⁹ Och mannen, som svarar i telefon, är herr Mercier här eller herr Goad, som sitter just där. Och de kommer att ordna till det där i min bok exakt för intervjuerna, och jag ska träffa varenda person.

²¹⁰ Om det är ett speciellt fall, om det är under tiden för bönegudstjänsten nu, för de sjuka, så ta med era sjuka och plågade in och låt dem lyssna en kväll eller två, nu. Vi ska be för de där nödfallen.

²¹¹ Men sedan, efter ungefär ett par kvällar, vill jag börja med min nya tjänst, och jag vill ta dem in hit i det här rummet. För ni känner till synen. Hur många kommer ihåg synen? Visst gör ni det. Om det lilla tältet i rummet.

²¹² Jag kommer nu att ta Meda med mig in den första kvällen, eftersom man skickar in kvinnor. Och sedan om det... Få se hur det fungerar bara, med henne där inne. Och om det då inte fungerar riktigt på det sättet, kommer jag att ändra på det och skicka in två kvinnor i taget, ta med två kvinnor i taget, för de kommer ju till ett ställe, där det bara finns en man. Förstår ni? Och det där, naturligtvis, har vi rena sinnen. Men djävulen har det inte där ute, ser ni, så vad skulle han tänka om det, ser ni, och vad skulle världen säga.

Men det är en verksamhet som jag inte kan låta bli känd för allmänheten. Ingen kommer någonsin att kopiera det här. Förstår ni? Nänämensan. Nej. Jag vet att den är precis i faggorna nu. Jag kan bara liksom sträcka mig ut och ta tag i den. Den ligger precis där.

²¹³ I natt drömde jag strax innan jag gick upp i morse, broder Neville. Jag – jag drömde en dröm. Och jag tyckte att verksamheten... Jag vet inte vad jag höll på att göra. Men, vad det än var, å, man talar om saker som äger rum, jag har aldrig sett någonting sådant. Jag vaknade upp och bara grät och prisade Gud. Jag träffade min hustru i ansiktet med min hand, *så där – så där*, jag bara prisade Gud där jag låg.

Å, jag – jag vet bara att det finns någonting här ute, som jag bara är redo att sträcka mig fram och få tag i det. Det kommer att bli större än det någonsin har varit. Det kommer att bli underbart. Jag tror att Gud kommer att göra någonting stort. Men nu måste vi närma oss det förnuftigt och intelligent och rätt i Guds Ord. Korrekt. Å, vi älskar Honom.

²¹⁴ Kom ihåg nu, om någon av dina vänner eller någon vill träffa mig och vill tala med mig om någonting litet, som är privat, så låt dem ringa BUTler 2-1519 så ordnas en intervju ute på platsen. [Telefonnumret har ändrats. – Utg.] Jag kan inte ha dem

omkring huset där uppe och omkring tabernaklet här, för man kommer in hit . . .

Jag predikar riktigt länge. Och jag stannar här, för jag är inte tillsammans med er så mycket. Och jag bara håller er kvar så länge jag kan för att få in vartenda Ord. För, vänner, det här är enda gången, som vi någonsin kommer att behöva göra det här. Allt det här kommer att vara över ganska snart. Vi går rakt ner i dalen, raka vägen ner. Se på dem, som har lämnat oss sedan förra året, som har varit här. Förstår ni? Så vi går ner i dalen. Vi måste göra det här nu. Det här måste göras nu. Och det är nu orsaken till, att jag håller er kvar.

²¹⁵ Ni säger: ”Jaha, det där, hur är det med något Skriftställe för det där?”

Ja, Paulus predikade hela natten, en kväll. Och en man föll ut ur byggnaden och dog. Hur många känner igen det där? Hela natten lång! Paulus gick bort och la sin kropp över honom, kände på honom, hans hjärta började slå tillsammans med den där mannens hjärta, han sa: ”Nej, han . . .”

DEN HELIGE ANDES DOP SWD58-0928M
(The Baptism Of The Holy Spirit)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på söndag förmiddag den 28 september 1958, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org